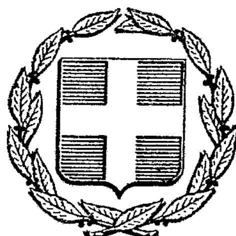

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗι 8 ΜΑΪΟΥ 1979 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 103

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 915

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς «περὶ Ταμείου Συντάξεων Μηχανικῶν καὶ Ἐργοληπτῶν Δημοσίων Ἔργων νομοθεσίας».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν:

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Α.Ν. 2326/1940 «περὶ Ταμείου Συντάξεων Μηχανικῶν καὶ Ἐργοληπτῶν Δημοσίων Ἔργων» (Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε.) ὡς τροποποιηθὲν ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 3.

1. Τὸ Ταμεῖον Συντάξεων Μηχανικῶν καὶ Ἐργοληπτῶν Δημοσίων Ἔργων, διοικεῖται ὑπὸ ἐννεαμελοῦς Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἀπαρτιζομένου:

α) Ἐκ τριῶν (3) ἠσφαλισμένων, μελῶν τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος (Τ.Ε.Ε.), ἐξ ὧν ὁ εἷς ἐκ τῶν ἀπασχολουμένων εἰς ἰδιωτικὰς ἐπιχειρήσεις καὶ εἷς ἐκ τῶν μελετητῶν.

β) Ἐξ ἑνὸς (1) ἠσφαλισμένου, μέλους τῆς Πανελληνίου Ἑνώσεως Διπλωματούχων Μηχανικῶν Ἐργοληπτῶν Δημοσίων Ἔργων ἢ τῆς Πανελληνίου Ἑνώσεως Διπλωματούχων Μηχανολόγων — Ἠλεκτρολόγων Ἐργοληπτῶν Δημοσίων Ἔργων, προτεινομένου ἀπὸ κοινοῦ ὑπὸ τῶν ἐν λόγῳ Ἑνώσεων.

γ) Ἐξ ἑνὸς (1) ἠσφαλισμένου, μέλους τῆς Ἑνώσεως Μηχανικῶν Δημοσίων Ὑπαλλήλων Διπλωματούχων Ἀνωτάτων Σχολῶν.

δ) Ἐξ ἑνὸς (1) ἠσφαλισμένου, Ἐργολήπτου Δημοσίων Ἔργων, μέλους τῆς Πανελληνίου Ἑνώσεως Συνδέσμων Ἐργοληπτῶν Δημοσίων Ἔργων.

ε) Ἐξ ἑνὸς (1) ἠσφαλισμένου, μέλους τῆς Πανελληνίου Ἑνώσεως Πτυχιούχων Ὑπομηχανικῶν.

στ) Ἐξ ἑνὸς (1) συνταξιούχου τοῦ Ταμείου Συντάξεων Μηχανικῶν Ἐργοληπτῶν Δημοσίων Ἔργων, τυγχάνοντος μέλους τῆς Ἑνώσεως Συνταξιούχων τοῦ Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε.

ζ) Ἐξ ἑνὸς (1) ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν.

2. Τὰ ἀνωτέρω μέλη μετ' ἰσαρίθμων ἀναπληρωματικῶν, διορίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν.

Τὰ ἐν ἐδαφίοις α ἕως καὶ στ μέλη διορίζονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἐκ πίνακος περιλαμβάνοντος διπλάσιον ἀριθμὸν ὑποψηφίων ὡς τακτικῶν καὶ ἀναπληρωματικῶν μελῶν ὑποβαλλομένου παρὰ τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν ἀναφερομένων κατὰ περίπτωσιν οἰκείων Ἑνώσεων.

3. Κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίασιν ἑκάστου νέου Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐκλέγεται, διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας, ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ ὁ Πρόεδρος καὶ ὁ Ἀντιπρόεδρος.

4. Εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον μετέχει, ἄνευ ψήφου, ὡς Κυβερνητικὸς Ἐκπρόσωπος ἀνώτερος ὑπάλληλος τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν ὁριζόμενος, μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του, ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν.

5. Εἰσηγητὴς εἰς τὸ Δ.Σ. εἶναι ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ Ταμείου ἢ ὁ ἀναπληρῶν τοῦτον Διευθυντής.

6. Χρέη Γραμματέως τοῦ Δ.Σ. ἐκτελεῖ ὑπάλληλος τοῦ Ταμείου, ὁριζόμενος, μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του, δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ.

7. Ἡ θητεία τοῦ Δ.Σ. εἶναι τριετής, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν περὶ διορισμοῦ τῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ. καὶ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐκπροσώπου. Τὸ Δ.Σ. ἀσκεῖ τὰ καθήκοντά του καὶ μετὰ τὴν λῆξιν τῆς θητείας του καὶ μέχρι τοῦ διορισμοῦ τοῦ νέου Δ.Σ., οὐχί, ὅμως, πέραν τοῦ τριμήνου ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς θητείας του.

8. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν τὸ Τεχνικὸν Ἐπιμελητήριον τῆς Ἑλλάδος ἢ μία ἢ πλείονες τῶν ἐν ἐδαφίοις β ἕως καὶ στ τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀναφερομένων Ἑνώσεων δὲν ἤθελον προτείνει τὰ πρὸς διορισμὸν τῆς νέας Διοικήσεως μέλη, ἕνα τοὐλάχιστον μῆνα πρὸ τῆς λήξεως τῆς θητείας τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου, ταῦτα διορίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν ἐκ τῶν μελῶν τῶν Διοικήσεων τοῦ Τ.Ε.Ε. ἢ τῶν οἰκείων Ἑνώσεων, ἀντιστοίχως.

9. Τὸ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου συνεδριάζει τακτικῶς μὲν ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος, ἐκτάκτως δὲ ὁσάκις ἤθελε παραστῇ πρὸς τοῦτο ἀνάγκη, μετὰ πρόσκλησιν τοῦ Προέδρου αὐτοῦ. Ἡ σχετικὴ πρόσκλησις δέον νὰ κοινοποιῆται εἰς πάντα τὰ τακτικὰ καὶ ἀναπληρωματικὰ μέλη, δύο τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς τακτικῆς συνεδριάσεως, τὴν προτεραίαν δὲ προκειμένου περὶ ἐκτάκτου τοιαύτης. Κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις γνωστοποιοῦνται καὶ τὰ πρὸς συζήτησιν θέματα. Εἶναι δυνατὴ ἡ ἀναγραφὴ καὶ ἑτέρου θέματος εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν ἐὰν ἀποφασισθῇ τοῦτο ὑπὸ πάντων τῶν παρισταμένων εἰς τὴν συνεδρίασιν μελῶν, ἐκτὸς ἐὰν πρόκειται περὶ ἐπενδύσεως κεφαλαίων ὁπότε δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἀναγραφὴ τούτου.

Τὸ Δ.Σ. συνεδριάζει ἐκτάκτως ἐφ' ὅσον αἰτήσωνται τοῦτο ἐγγράφως τρία τοὐλάχιστον ἐκ τῶν τακτικῶν μελῶν αὐτοῦ, ἀναφέροντα καὶ τὸ θέμα διὰ τὸ ὁποῖον αἰτοῦνται τὴν συνεδρίασιν. Ὁ Πρόεδρος ὑποχρεοῦται νὰ συγκαλέσῃ ἐκτάκτως τὸ Δ.Σ. εἰς συνεδρίασιν, ἐντὸς τριῶν (3) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήψεως τῆς ὡς ἄνω αἰτήσεως ἢ νὰ θέσῃ τὸ θέμα τοῦτο ὡς πρῶτον εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν, μεσολαβούσης συνεδριάσεως, ἐντὸς τῆς ὡς ἄνω προθεσμίας.

10. Τὸ Δ.Σ. εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων πέντε (5) μελῶν ἐν οἷς ὁ Πρόεδρος ἢ Ἀντιπρόεδρος.

11. Τὸν Πρόεδρον καὶ τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, εἰς περίπτωσιν ἀπουσίας, κωλύματος ἢ ἐλλείψεως, ἀναπληροῦν ἀντιστοίχως ὁ Ἀντιπρόεδρος καὶ τὰ ἀναπληρωματικὰ μέλη.

12. Κενουμένης καθ' οἱονδήποτε τρόπον, θέσεώς τινος τακτικοῦ ἢ ἀναπληρωματικοῦ μέλους τοῦ Δ.Σ., διορίζονται κατὰ τὴν ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ἀναφερομένην διαδικασίαν νέα μέλη διὰ τὸν ὑπόλοιπον τῆς θητείας χρόνον.

13. Καθήκοντα τοῦ Κυβερνητικοῦ ἐκπροσώπου εἶναι τὰ προβλεπόμενα ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Α.Ν. 1778/1951 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων «περὶ ἐποπτείας, ἐλέγχου καὶ διοικήσεως τῶν Ὀργανισμῶν Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας» διὰ τὸν Κυβερνητικὸν Ἐπίτροπον.

14. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου θεωρεῖται λήξασα ἡ θητεία τοῦ ὑφισταμένου Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε., τὸ ὁποῖον ἐξακολουθεῖ νὰ ἀσκῇ τὰ καθήκοντά του μέχρι τοῦ διορισμοῦ του, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου, νέου Διοικητικοῦ Συμβουλίου».

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Α.Ν. 2326/1940, ὡς τροποποιηθὲν ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 4.

1. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον διοικεῖ τὸν Ὀργανισμὸν καὶ διαχειρίζεται τὴν περιουσίαν αὐτοῦ, κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις καὶ ἀποφασίζει ἐπὶ πάσης ὑποθέσεως ἀφορώσης τοῦτον.

Ἰδίᾳ:

α) Ἐγκρίνει τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμόν, ἀπολογισμὸν καὶ ἰσολογισμόν.

β) Μεριμνᾷ διὰ τὴν κανονικὴν εἴσπραξιν τῶν πόρων αὐτοῦ

γ) Ἀποφασίζει περὶ τῆς τοποθετήσεως, ἐκποιήσεως, ὑποθηκεύσεως, ἐνεχυριάσεως τῶν περιουσιακῶν στοιχείων τοῦ Ὀργανισμοῦ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις.

δ) Ἀποφασίζει περὶ τῶν εἰς εἶδος καὶ χρῆμα παροχῶν, μεριμνᾷ διὰ τὴν ἔγκαιρον καὶ κανονικὴν χορήγησιν τούτων καὶ ἐντέλλεται τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑπὸ τοῦ ἐγκεκριμένου προϋπολογισμοῦ προβλεπομένων δαπανῶν. Μὴ προβλεπόμεναι δαπάναι ὑποβάλλονται πρὸ πάσης ἐκτελέσεως εἰς τὸ ἐποπτεῦον Ὑπουργεῖον πρὸς ἔγκρισιν.

ε) Ἀποφασίζει καὶ εἰσηγεῖται εἰς τὸ ἐποπτεῦον τὸν Ὀργανισμὸν Ὑπουργεῖον τὰς ἀναγκαίας τροποποιήσεις τῆς κειμένης νομοθεσίας καὶ ἐν γένει ἐπεξεργάζεται τοὺς Κανονισμούς, ὡς καὶ πάσας τὰς καταστατικὰς διατάξεις.

στ) Συμβιβάζεται ἢ παραιτεῖται ἀπὸ δικαστικοῦ ἀγῶνος, μὲ γνώμονα πάντοτε τὰ συμφέροντα τοῦ Ὀργανισμοῦ.

ζ) Ἀποφασίζει περὶ τῆς προσλήψεως τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ὀργανισμοῦ, τῶν ἐν γένει μεταβολῶν τῆς καταστάσεως αὐτοῦ, ὡς καὶ περὶ ἀπολύσεως τούτου, κατὰ τὴν διέπουσαν τοὺς ὑπαλλήλους Ν.Π.Δ.Δ. νομοθεσίαν.

η) Παρέχει γενικὴν ἢ εἰδικὴν ἐξουσιοδότησιν ὅπως ὡρισμένης φύσεως ἔγγραφα ὑπογράφωνται ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ ἢ τῶν Διευθυντῶν τοῦ Ταμείου.

2. Εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου χορηγεῖται μηνιαία ἀποζημίωσις δι' ἔξοδα παραστάσεως, ὁριζομένη διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, μετὰ γνώμην τοῦ Δ.Σ. τοῦ Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε.

Διὰ κοινῶν ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ, Προεδρίας Κυβερνήσεως, Οἰκονομικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἐγκρίνεται ἡ χορήγησις ἀποζημιώσεως κατὰ συνεδρίασιν εἰς τὸν Πρόεδρον, τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ., τὸν Κυβερνητικὸν Ἐκπρόσωπον, τὸν Γεν. Διευθυντὴν καὶ τὸν Γραμματέα αὐτοῦ.

Διὰ τῶν αὐτῶν ἀποφάσεων καθορίζεται ἀποζημίωσις διὰ τὸν Διευθυντὴν - Ἰατρὸν τοῦ Κλάδου Ὑγείας Τεχνικῶν, ὁσάκις καλῆται ὑπὸ τοῦ Δ.Σ. εἰς τὰς συνεδριάσεις αὐτοῦ. Αἱ συνεδριάσεις τοῦ Δ.Σ. θὰ πραγματοποιοῦνται ἐκτὸς τῶν ὡρῶν ἐργασίας τοῦ Ταμείου.

3. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν τῶν παρόντων μελῶν, ἐξαιρέσει τῶν ὑποθέσεων, δι' ἃς ἀπαιτεῖται εἰδικὴ πλειοψηφία. Ἐν ἰσοψηφίᾳ ὑπερισχύει ἡ γνώμη ὑπὲρ ἧς δίδεται ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου.

4. Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε. διορίζεται μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου».

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἄρθρον 5 τοῦ Α.Ν. 2326/1940, ὡς τροποποιηθὲν ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 5.

1. Ὁ Πρόεδρος ἐκπροσωπεῖ τὸν Ὀργανισμὸν καθ' ὅλας αὐτοῦ τὰς σχέσεις, δικαστικῶς καὶ ἐξωδίκως. Ἡ ἐκτὸς ἕδρας ἐξώδικος ἢ δικαστικὴ ἐκπροσώπησις τοῦ Ὀργανισμοῦ, δύναται ν' ἀνατεθῇ ἀποφάσει τοῦ Διοικ. Συμβουλίου καὶ εἰς ἕτερον πρόσωπον.

2. Ὁ Πρόεδρος ὡς ἀνώτατος Προϊστάμενος τοῦ Ὀργανισμοῦ, ἔχει γενικῶς τὸν ἔλεγχον καὶ τὴν ἐποπτείαν αὐτοῦ, παρακολουθεῖ τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων τοῦ Δ.Σ., διατυπώνει τὰ ἐρωτήματα πρὸς τὴν Νομικὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ταμείου, ἐκδίδει τὰς δεούσας ὁδηγίας πρὸς ἐπίτευξιν τῶν σκοπῶν τοῦ Ὀργανισμοῦ ἐναρμονίζων ταύτας πρὸς τὰ ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων ὁριζόμενα καὶ ὑπογράφει τὰ ἔγγραφα τοῦ Ὀργανισμοῦ.

3. Τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. παρακολουθοῦν τὴν ἐν γένει πορείαν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Ταμείου καὶ εἰσηγοῦνται πᾶν κατὰ τὴν κρίσιν των μέτρον δυνάμενον νὰ προαγάγῃ τὰ συμφέροντα τοῦ Ὀργανισμοῦ, ζητοῦντα διὰ τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ πᾶσαν ἀναγκαιοῦσαν εἰς αὐτὰ πληροφορίαν.

4. Πᾶν μέλος τοῦ Δ.Σ. ἀπουσιάζον ἐπὶ πέντε συνεχεῖς συνεδριάσεις τοῦ Δ.Σ. ἢ τῶν ὑπ' αὐτοῦ συνιστωμένων Ἐπιτροπῶν ἄνευ ἀποχρῶντος λόγου κρινομένου ὑπὸ τοῦ Δ.Σ. δύναται νὰ ἀντικαθίσταται προτάσει τοῦ Δ.Σ. δι' ἀποφάσεως τοῦ διορίσαντος τοῦτο Ὑπουργοῦ, κατὰ τὴν ἐν παραγράφῳ 2 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Α.Ν. 2326/1940, ὡς ἰσχύει, διαδικασίαν.

5. Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς προΐσταται τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὀργανισμοῦ καὶ ἔχει πάσας τὰς ἁρμοδιότητας τὰς ὁριζομένας ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων καὶ τὰς ὑπὸ τοῦ Ὀργανισμοῦ εἰδικωτέρας τοιαύτας».

Ἄρθρον 4.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 6 τοῦ Α.Ν. 2326/1940 προστίθενται παράγραφοι 7, 8, 9 καὶ 10 ἔχουσαι οὕτω:

«7. Ὁμοίως μετέχουν ὑποχρεωτικῶς εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ταμείου οἱ αὐτοτελῶς ἀπασχολούμενοι καὶ μὴ τυγχάνοντες ἠσφαλισμένοι εἰς ἕτερον φορέα κυρίας ἀσφαλίσεως πτυχιοῦχοι ὑπομηχανικοὶ ἀπόφοιτοι τῶν καταργηθεισῶν Σχολῶν Θεσσαλονίκης, Βόλου, Πατρῶν, Ἰωαννίνων, Ἡρακλείου Κρήτης, τῆς Βαλλιανείου Σχολῆς Ληξουρίου, τῶν Δημοσίων Τεχνικῶν Σχολῶν Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης τῶν ἱδρυθεισῶν δυνάμει τοῦ Ν.Δ. 3971/1959 «περὶ τεχνικῆς ἐκπαιδεύσεως, ὀργανώσεως τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως καὶ διοικήσεως τῆς παιδείας».

Ὁμοίως μετέχουν ὑποχρεωτικῶς εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ ΤΣΜΕΔΕ καὶ οἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ὑπηρετοῦντες εἰς τὸν Κλάδον Ὑγείας Τεχνικῶν τοῦ Ταμείου, ὑπὸ τὴν ἰδιότητα τοῦ Διευθυντοῦ καὶ Ἀναπληρωτοῦ Διευθυντοῦ, ἐπὶ θητείᾳ ἰατροὶ κατ' ἄρθρον 13 παράγραφος 3 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1096/1977 Πρ. Διατάγματος «περὶ τοῦ Ὀργανισμοῦ τοῦ ΤΣΜΕΔΕ».

Οἱ ἀνωτέρω δύνανται νὰ ἀναγνωρίσουν ὡς χρόνον πραγματικῆς ἀσφαλίσεως τὸν ἀπὸ τῆς προσλήψεως καὶ ἐφεξῆς χρόνον, ἀνεξαρτήτως σχέσεως ἐργασίας, ἐπὶ καταβολῇ τῆς ἰσχυούσης εἰσφορᾶς διὰ τοὺς ἐμμίσθους μετόχους κατὰ τὴν ὑποβολὴν τῆς σχετικῆς αἰτήσεως.

Ὡς πρὸς τὴν ἐξόφλησιν τῆς ὀφειλῆς ἐξ ἀναγνωρίσεως χρόνου προϋπηρεσίας, ἐφαρμογὴν ἔχουν αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 9 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

8. Οἱ ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἄγοντες ἡλικίαν ἄνω τῶν 60 ἐτῶν, κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου, δύνανται νὰ ἐξαιρεθοῦν τῆς ἀσφαλίσεως τοῦ Ταμείου ἐφ' ὅσον αἰτήσωνται τοῦτο ἐντὸς διετίας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Νόμου.

9. Εἰς τοὺς κατὰ τὰς διατάξεις τῶν εἰς τὰς προηγουμένας παραγράφους τοῦ παρόντος ἄρθρου, ὑπαγομένους εἰς τὴν ἀσφάλισιν, παρέχεται τὸ δικαίωμα ἀναγνωρίσεως χρόνου ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος ὑπομηχανικοῦ ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἢ τῇ ἀλλοδαπῇ μέχρι δέκα (10) ἐτῶν ἀπὸ τῆς λήψεως τοῦ πτυχίου των, δι' αἰτήσεως ὑποβαλλομένης ἐντὸς διετίας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐπὶ καταβολῇ εἰσφορᾶς πρὸς τὸν Κλάδον Συντάξεως ἴσης πρὸς τὸ διπλάσιον τῆς ὑπὸ τοῦ ἐδαφίου α τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Α.Ν. 2326/1940 προβλεπομένης διὰ τοὺς ἐλευθέρως ἀσκοῦντας τὸ ἐπάγγελμα καὶ ἰσχυούσης κατὰ τὸν χρόνον ὑποβολῆς τῆς σχετικῆς αἰτήσεως. Ἡ ἐκ τῆς ὡς ἄνω αἰτίας ὀφειλή, δύναται νὰ ἐξοφληθῇ εἰς 48 ἰσοπόσους μηνιαίας δόσεις. Εἰς περίπτωσιν ἀπωλείας τοῦ δικαιώματος τμηματικῆς καταβολῆς τῆς ὀφειλῆς, τὸ ὑπόλοιπον ποσὸν καθίσταται ἀπαιτητὸν καὶ ἐξοφλεῖται βάσει τῆς ἰσχυούσης κατὰ τὸν χρόνον καταβολῆς εἰσφορᾶς, μετὰ τῶν νομίμων προσαυξήσεων.

10. Διὰ τὴν συνταξιοδότησιν λόγῳ γήρατος τῶν εἰς τὰς προηγουμένας παραγράφους ἀναφερομένων ὑπομηχανικῶν τῶν ὑπαγομένων τὸ πρῶτον εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ταμείου καὶ ἐχόντων ὑπερβῇ τὸ 50ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των, ἀπαιτεῖται ἡ παραμονή των εἰς τὴν ἐνεργὸν ἀσφάλισιν ἐπὶ τόσα ἔτη ὅσα ὑπολείπονται πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ 65ου ἔτους τῆς ἡλικίας των, μὴ δυναμένων, ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ ὑπολείπωνται τῆς πενταετίας.

Διὰ τὴν ἀπονομὴν συντάξεως λόγῳ ἀναπηρίας εἰς τὰ ἀνωτέρω πρόσωπα ἢ ἐν περιπτώσει θανάτου εἰς τοὺς δικαιοδόχους αὐτῶν, ἀπαιτεῖται ἡ παρέλευσις τοῦ αὐτοῦ χρόνου πραγματικῆς ἀσφαλίσεως ὅστις ἀπαιτεῖται καὶ διὰ τοὺς λοιποὺς μετόχους».

Ἄρθρον 5.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 6 τοῦ Α.Ν. 2326/1940 προστίθενται παράγραφοι 11 καὶ 12 ἔχουσαι ὡς ἀκολούθως:

«11. Ἠσφαλισμένοι τοῦ Ταμείου ἀσκοῦντες τὸ ἐπάγγελμά των εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν δύνανται τῇ αἰτήσει των νὰ συνεχίσουν τὴν παρ' αὐτῷ ἀσφάλισίν των διὰ τὸν χρόνον τῆς τοιαύτης ἀπασχολήσεώς των, ἐπὶ τῇ καταβολῇ μηνιαίας εἰσφορᾶς ἴσης πρὸς τὸ διπλάσιον τῆς ὑπὸ τοῦ ἐδαφίου α τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ παρόντος νόμου ὁριζομένης καὶ ἑκάστοτε ἰσχυούσης τοιαύτης διὰ τοὺς ἐλευθέρως ἀσκοῦντας τὸ ἐπάγγελμα. Οἱ ὑπαγόμενοι τὸ πρῶτον εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ταμείου, δύνανται νὰ ἀναγνωρίσουν χρόνον ἐπαγγελματικῆς των ἀπασχολήσεως εἰς τὴν ἀλλοδαπήν, μετὰ τὴν λῆψιν τοῦ πτυχίου των καὶ μέχρι δέκα (10) ἐτῶν, καταβάλλοντες τὰς κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον εἰσφορὰς δι' ἀναγνώρισιν τοῦ ὃν δικαιοῦνται χρόνου.

12. Οἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου, ἠσφαλισμένοι ἀσκήσαντες τὸ ἐπάγγελμά των εἰς τὴν ἀλλοδαπήν, ὡς καὶ οἱ ὑπομηχανικοὶ οἱ ὑπαχθησόμενοι εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ταμείου κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 7 τοῦ παρόντος ἄρθρου, δύνανται νὰ ἀναγνωρίσουν, δι' ἐξαγορᾶς, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὸν χρόνον τοῦτον, ἐφ' ὅσον ὑποβάλλουν σχετικὴν αἴτησιν ἐντὸς διετίας ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Οἱ ἀνωτέρω ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν καταβολὴν τῶν περὶ ὧν ἡ προηγουμένη παράγραφος εἰσφορῶν δι' ἕκαστον ἀναγνωριζόμενον μῆνα, τὸ ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης δὲ ὀφειλόμενον ποσὸν δύναται νὰ καταβληθῇ εἰς 48 ἰσοπόσους μηνιαίας δόσεις, τῆς πρώτης ἐξ αὐτῶν καταβλητέας ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μεθεπομένου, ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τοῦ λογαριασμοῦ, μηνός.

Ὑπὸ τὰς αὐτὰς ὡς ἄνω προϋποθέσεις δύνανται νὰ ἀναγνωρίσουν χρόνον ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν καὶ οἱ νῦν συνταξιοῦχοι ἢ οἱ δικαιοδόχοι αὐτῶν καὶ μέχρι δέκα (10) ἐτῶν, ὑποχρεούμενοι εἰς τὴν ἄμεσον καταβολὴν τοῦ ἑνὸς τρίτου τῆς ὀφειλῆς, τοῦ ὑπολοίπου ἐξοφλητέου εἰς δόσεις, κατὰ τὰ ἀνωτέρω, δυναμένας νὰ παρακρατοῦνται καὶ ἐκ τῆς συντάξεώς των.

Ἐν περιπτώσει καθυστερήσεως καταβολῆς δόσεώς τινος πέραν τοῦ εἰς ὃν ἀναφέρεται αὕτη μηνός, ἀπόλλυται τὸ δικαίωμα τμηματικῆς καταβολῆς ὀφειλῆς, τὸ δὲ ὑπόλοιπον ποσὸν εἶναι ἀπαιτητὸν βάσει τοῦ ἰσχύοντος ἀσφαλίστρου κατὰ τὸν χρόνον ἐξοφλήσεως τῆς ὀφειλῆς, μετὰ τῶν νομίμων προσαυξήσεων».

Ἄρθρον 6.

Τὸ ἐδάφιον α τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Α.Ν. 2326/1940, ὡς τροποποιηθὲν ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«α. Ἐκ μηνιαίας εἰσφορᾶς ἑκάστου ἠσφαλισμένου, ἐλευθέρως ἀσκοῦντος τὸ ἐπάγγελμα, ὑπολογιζομένης εἰς ποσοστὸν τρία ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (3%) ἐπὶ τοῦ ἑκάστοτε βασικοῦ μισθοῦ δημοσίου πολιτικοῦ ὑπαλλήλου ἐπὶ βαθμῷ 2φ καταβλητέας ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ εἰς ὃν ἀναφέρεται αὕτη, μηνός.

Προκειμένου περὶ ἐμμίσθων ἡ μηνιαία εἰσφορὰ ὁρίζεται εἰς τέσσαρα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (4%) ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω μισθοῦ.

Διὰ τοὺς ὑπαγομένους τὸ πρῶτον εἰς τὴν ἀσφάλισιν ἀπὸ τῆς λήψεως τοῦ πτυχίου των καὶ διὰ μίαν πενταετίαν ἀπὸ αὐτῆς, ἡ μηνιαία εἰσφορὰ ὁρίζεται ἴση πρὸς τὰ ἑξήκοντα ἑκατοστὰ (60%) τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω εἰσφορᾶς.

Τὸ Δημόσιον, ὡς καὶ πάντα τὰ φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα καὶ αἱ ἐπιχειρήσεις οἱασδήποτε μορφῆς ὑποχρεοῦνται εἰς παρακράτησιν καὶ ἀπόδοσιν εἰς τὸ Ταμεῖον τῶν ὡς ἄνω εἰσφορῶν τῶν ἠσφαλισμένων ἐντὸς τοῦ ἐπομένου μηνός, ἀφ' οὗ κατέστησαν ἀπαιτηταὶ αἱ ἀντίστοιχοι ἀποδοχαὶ ἢ ἀμοιβαί, συνυποβαλλομένων καὶ σχετικῶν ἀναλυτικῶν καταστάσεων».

Ἄρθρον 7.

Αἱ παράγραφοι 1, 4, 5 καὶ 6 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ἀπὸ 19—28.12.1934 Π. Δ/τος καταργοῦνται, τῶν παραγράφων 2, 3, 7 καὶ 8 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἀριθμουμένων ὡς παραγράφων 1, 2, 3 καὶ 4 ἀντιστοίχως.

Εἰς τὴν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀριθμουμένην νέαν παράγραφον 3 προστίθενται τρία ἐδάφια ἔχοντα οὕτω:

«Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν δὲν ἤθελεν ὑποβληθῇ ὑπὸ τοῦ μετόχου ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὑπεύθυνος δήλωσις καὶ δὲν ἤθελε γίνει παρακράτησις καὶ ἀπόδοσις τῆς εἰσφορᾶς ἠσφαλισμένου εἰς τὸ Ταμεῖον, ὑπόχρεοι τυγχάνουν ἀλληλεγγύως καὶ εἰς ὁλόκληρον ὁ ἠσφαλισμένος καὶ ὁ ἐργοδότης.

Ἐπὶ ὑποβολῇ τῆς, κατὰ τὰ ἀνωτέρω, ὑπευθύνου δηλώσεως, ὑπόχρεως τυγχάνει ὁ ἐργοδότης.

Ἐπὶ παρακρατήσεως τῆς εἰσφορᾶς ἠσφαλισμένου καὶ μὴ ἀποδόσεως ταύτης, ὑπόχρεως τυγχάνει ὁ παρακρατήσας ἐργοδότης».

Ἄρθρον 8.

Αἱ περιπτώσεις στ, ζ, η, θ, ι, ιδ, ιε καὶ ιζ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Α.Ν. 2326/1940, ὡς ἐτροποποιήθησαν μεταγενεστέρως, καταργοῦνται.

Ἄρθρον 9.

Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν ὑπὲρ τοῦ Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε. δικαιωμάτων ἐπὶ τῶν ἀμοιβῶν τῶν ἰδιωτῶν μηχανικῶν κλπ. περὶ ὧν τὸ ἐδάφιον ε τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Α.Ν. 2326/1940, λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν τὰ ἑκάστοτε ὁριζόμενα ὑπὸ τῶν οἰκείων διατάξεων κατώτατα ὅρια ἀμοιβῶν μηχανικῶν ὁσάκις αἱ ὑπὸ τῶν μελετητῶν καὶ μηχανικῶν ἐν γένει καταρτιζόμεναι συμβάσεις βάσει τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν.Δ. 916/1971 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ν. 4171/1961 «περὶ λήψεως γενικῶν μέτρων διὰ τὴν ὑποβοήθησιν τῆς ἀναπτύξεως τῆς οἰκονομίας τῆς Χώρας» προβλέπουν ἀμοιβὴν μικροτέραν τῶν ἑκάστοτε κατωτάτων ὁρίων.

Ἄρθρον 10.

Ἐν τέλει τῆς περιπτώσεως ε τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Α.Ν. 2326/1940, προστίθεται ἐδάφιον ἔχον οὕτω:

«Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν ἡ ὡς ἄνω ποσοστιαία ἐκ 2% κράτησις, ἡ βαρύνουσα τοὺς δικαιούχους τῶν ἀμοιβῶν ἰδιώτας, ἠσφαλισμένους αὐτοῦ, καταβάλλεται πρὸς τὸ Ταμεῖον ἀνεξαρτήτως πηγῆς χρηματοδοτήσεως τῆς μελέτης τοῦ ἔργου».

Ἄρθρον 11.

Ἡ περίπτωσις ιγ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Α.Ν. 2326/1940, ὡς συνεπληρώθη ὑπὸ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ Ν. 1889/1951, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«ιγ. Ἐκ καταβολῆς ποσοστοῦ δύο ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (2%) ἐπὶ τῆς ἀμοιβῆς ἑκάστης μελέτης βιομηχανικῶν, μεταλλευτικῶν, λατομικῶν, ἠλεκτρολογικῶν καὶ μηχανολογικῶν ἐγκαταστάσεων πάσης φύσεως, ἐκπονουμένων εἴτε ὑπὸ μετόχων τοῦ Ταμείου, εἴτε ὑπὸ πάσης φύσεως ἑταιρειῶν ἢ τεχνικῶν γραφείων, τῇ ἐντολῇ δημοσίων ἐν γένει δημοτικῶν, κοινοτικῶν καὶ λιμενικῶν Ἀρχῶν καὶ παρὰ παντὸς Νομικοῦ Προσώπου Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου καὶ παντὸς ἰδιώτου ἄνευ περιορισμοῦ τινος, ὡς πρὸς τὸ ἀνώτατον ὅριον κρατήσεως».

Ἄρθρον 12.

Εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Α.Ν. 2326/1940 προστίθεται περίπτωσις ιη ἔχουσα ὡς ἀκολούθως:

«ιη. Ἐξ εἰσφορᾶς δύο ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (2%) ἐπὶ τῶν τεκμαρτῶν καθαρῶν κερδῶν τῶν προερχομένων ἐκ τῶν δημοσίων ἔργων ἢ τῶν ἔργων Δήμων ἢ Κοινοτήτων καὶ Νομικῶν ἐν γένει Προσώπων Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, ὡς καὶ ἐπὶ οἱασδήποτε φύσεως ἰδιωτικῶν τεχνικῶν ἔργων καὶ οἰκοδομῶν, βαρυνούσης τοὺς ὑπαγομένους εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ταμείου ἐργολήπτας, ὡς καὶ τὰς πάσης μορφῆς Ἐργοληπτικὰς Ἑταιρείας διὰ τὰ εἰσοδήματά των τὰ προερχόμενα ἐκ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ὡς ἄνω ἀναφερομένων ἔργων.

Διὰ τὴν εἴσπραξιν τῶν κατὰ τὴν παροῦσαν περίπτωσιν δικαιωμάτων τοῦ Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε. ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 9 καὶ 10 τοῦ παρόντος ἄρθρου».

Ἄρθρον 13.

Αἱ παράγραφοι 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Α.Ν. 2326/1940, ἀντικαθίστανται ὡς κάτωθι:

«3. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἐκδιδομένων μετὰ γνώμην τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου, δύναται νὰ μεταβάλλεται ὁ τρόπος εἰσπράξεως παντὸς πόρου τοῦ Ταμείου, προκειμένου δὲ περὶ εἰσπράξεως τούτων δι' ἐνσήμων, νὰ ὁρίζεται ὁ τύπος αὐτῶν, ὡς καὶ πᾶσα ἀναγκαία λεπτομέρεια προκύπτουσα ἐκ τῆς μεταβολῆς.

4. Πᾶσα ἀπαίτησις τοῦ Ταμείου ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας προερχομένη μετὰ τῶν προσθέτων ἐπιβαρύνσεων, εἰσπράττεται βάσει τῶν δικονομικῶν διατάξεων τῆς ἑκάστοτε ἰσχυούσης διὰ τὴν ἀναγκαστικὴν εἴσπραξιν τῶν Δημοσίων ἐσόδων, νομοθεσίας, ἐξαιρουμένου τοῦ μέτρου τῆς προσωπικῆς κρατήσεως τὸ ὁποῖον δύναται νὰ ἐπιβάλληται μόνον εἰς περίπτωσιν εἰσπράξεως αὐτῆς διὰ τῶν Δημοσίων Ταμείων.

Τίτλον διὰ τὴν τοιαύτην ἀναγκαστικὴν εἴσπραξιν ἀποτελεῖ ἀπόφασις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε. καθορίζουσα τὸ εἰσπρακτέον ποσὸν ἐκ καθυστερουμένων ἐν γένει ἀπαιτήσεων καὶ προσθέτων ἐπιβαρύνσεων, τὴν αἰτίαν τῆς ὀφειλῆς, ὡς καὶ τὴν περίοδον εἰς ἣν ἀνάγεται αὕτη.

Διὰ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀτομικῆς εἰδοποιήσεως εἰς τὸν ὀφειλέτην διακόπτεται ἡ παραγραφή. Τὸ Ταμεῖον δύναται νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν εἴσπραξιν τῶν ἀπαιτήσεών του καὶ κατὰ τὴν τακτικὴν διαδικασίαν ἐνώπιον τῶν πολιτικῶν Δικαστηρίων».

Ἄρθρον 14.

Αἱ, διὰ τῶν ἄρθρων 9, 10 καὶ 11 τοῦ παρόντος ἐπερχόμεναι μεταβολαὶ δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν ὡς πρὸς τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ ὕψους τῶν ἀντιστοίχων πόρων τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου, δι' οὓς ἐξακολουθοῦν ἰσχύουσαι αἱ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος κείμεναι περὶ αὐτοῦ διατάξεις.

Ἄρθρον 15.

Ἡ περίπτωσις α τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Α.Ν. 2326/1940, ὡς ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«α. Εἰς τὴν ἀγορὰν κεντρικῶν ἀκινήτων εἰς Ἀθήνας, Πειραιᾶ καὶ Θεσσαλονίκην καὶ εἰς πόλεις ὅπου ἑδρεύει Περιφερειακὴ Ὑπηρεσία Δημοσίων Ἔργων ἢ Διεύθυνσις Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων».

Ἄρθρον 16.

Τὸ πρῶτον καὶ δεύτερον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν.Δ. 2724/1953 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς κειμένης νομοθεσίας «περὶ Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε.» ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς:

«Αἱ κατὰ τὸ ἐδάφιον ε τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Α.Ν. 2326/1940 προβλεπόμεναι προεξοφλήσεις πιστοποιήσεων πληρωμῆς ἐργολάβων, μετόχων τοῦ Ταμείου, προερχόμεναι ἐκ τῆς ὑπ' αὐτῶν ἐκτελέσεως ἔργων ἢ προμηθειῶν τοῦ Δημοσίου, Δήμων, Κοινοτήτων, Ν.Π.Δ.Δ., Ὀργανισμῶν Κοινῆς Ὠφελείας, Δημοσίων Ἐπιχειρήσεων καὶ Τραπεζῶν, καταρτίζονται ἐγγράφως καὶ ὑπόκεινται εἰς τὸ κατὰ νόμον χαρτόσημον τῆς ἐμπορικῆς κλίμακος.

Διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε., καθορίζεται ὁ τρόπος καὶ αἱ προϋποθέσεις ἐκχωρήσεως πρὸς τὸ Ταμεῖον τοῦ ἀντιτίμου τῆς ἐργολαβίας, ὁ τρόπος καταβολῆς μέρους ἢ ὁλοκλήρου τῆς προεξοφλουμένης ἀπαιτήσεως, τὸ ποσοστὸν τῆς προμηθείας τοῦ Ταμείου ὅπερ δὲν δύναται νὰ εἶναι μεγαλύτερον τοῦ νομίμου προεξοφλητικοῦ τόκου τῶν Τραπεζῶν, ὡς καὶ πᾶσα ἀναγκαία λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου».

Ἄρθρον 17.

1. Ἡ παράγραφος 8 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Α.Ν. 2326/1940, ἀντικαθίσταται ὡς κάτωθι:

«8. Τὸ πρὸς σύνταξιν δικαίωμα δὲν ὑπόκειται εἰς παραγραφήν. Συντάξεις καὶ ἄλλαι οἱασδήποτε φύσεως παροχαὶ παραγράφονται μετὰ τριετίαν ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ μηνὸς καθ' ὃν κατέστησαν ἀπαιτηταί».

2. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου, παραγραφέντων συνταξιοδοτικῶν δικαιωμάτων, ἔστω καὶ ἂν ἐξεδόθη ἀπορριπτικὴ ἀπόφασις τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου, τῶν οἰκονομικῶν ἀποτελεσμάτων ἐπερχομένων ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς, μετὰ τὴν ἴσχὺν τοῦ παρόντος, τῆς σχετικῆς αἰτήσεως.

Ἄρθρον 18.

Τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 20-11/4.12.1940 Β. Δ/τος, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Εἰς περίπτωσιν θανάτου ἀμέσου ἠσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου χορηγοῦνται ἔξοδα κηδείας ὧν τὸ ποσὸν ὁρίζεται ἴσον πρὸς τὸ ἑκάστοτε ὕψος δύο μηνιαίων συντάξεων λόγῳ γήρατος διὰ 35 ἔτη ἀσφαλίσεως.

Τὸ ἥμισυ τοῦ ἀνωτέρω ποσοῦ, δι' ἔξοδα κηδείας, καταβάλλεται παρὰ τοῦ Ταμείου διὰ τὰ συνταξιοδοτούμενα καὶ ἀποβιοῦντα μέλη τῆς οἰκογενείας τῶν ἠσφαλισμένων.

Τὰ ἔξοδα κηδείας καταβάλλονται εἰς τὸν ἐπιζῶντα σύζυγον, ἐν ἐλλείψει δὲ τούτου, εἰς τὸν πράγματι ἐπιληφθέντα καὶ διενεργήσαντα τὴν κηδείαν, ἐφ' ὅσον δὲν δικαιοῦνται τοιούτων ἐξ ἄλλης πηγῆς, ἐν ἐναντίᾳ δὲ περιπτώσει καταβάλλεται ἡ διαφορά».

Ἄρθρον 19.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀπὸ 20-11/4.12.1940 Β. Δ/τος ἀριθμοῦνται ὡς παράγραφος 1, προστιθεμένης παραγράφου 2, ὡς ἀκολούθως:

«2. Εἰδικῶς, ἐργολῆπται δημοσίων ἔργων, ἠσφαλισμένοι τοῦ Ταμείου, ἔχοντες ἐπ' ὀνόματί των ἢ ἐκ τῆς πιστώσεώς των ἐπ' ὀνόματι τρίτου μὴ ἐξοφληθεῖσαν ἐγγυητικὴν ἐπιστολήν, λογίζονται διὰ τὴν ἀπονομὴν συντάξεως ὅτι ἔπαυσαν νὰ ἀσκοῦν τὸ ἐπαγγελμά των:

α. Ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας καταλήψεώς των ὑπὸ τοῦ κατὰ νόμον ὁρίου ἡλικίας ἢ λήξεως ἰσχύος τοῦ πτυχίου των, καὶ

β. ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἑπομένου μηνός, μετὰ τήν, κατ' ἄρθρον 23 τοῦ παρόντος Δ/τος, δήλωσίν των».

Ἄρθρον 20.

Ἡ παράγραφος 11 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Α.Ν. 2326/1940, ὡς τροποποιηθεῖσα, ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«11. Οὐδεμία σύνταξις ἀπονέμεται ἂν μὴ προηγουμένως ἔχουν ἐξοφληθῆ πᾶσαι αἱ ἐξ ἀσφαλιστικῶν εἰσφορῶν ὑποχρεώσεις τῶν ἠσφαλισμένων πρὸς τὸ Ταμεῖον, μετὰ τῶν προσθέτων ἐπιβαρύνσεων ἀφ' ἧς χρονολογίας καὶ ἄρχεται ἡ καταβολὴ τῆς συντάξεως.

Κατ' ἐξαίρεσιν εἶναι δυνατὴ ἡ ἀπονομὴ τῆς συντάξεως καὶ πρὸ τῆς ἡμερομηνίας ἐξοφλήσεως τῶν ὀφειλῶν τοῦ ἠσφαλισμένου, ἐὰν τὸ σύνολον τῆς κυρίας ὀφειλῆς δὲν ὑπερβαίνῃ τὸ ποσὸν τὸ ἀντιστοιχοῦν εἰς τὸ σύνολον δώδεκα (12) μηνιαίων εἰσφορῶν τοῦ ἐδαφίου α τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ παρόντος. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην τὸ ὀφειλόμενον ποσὸν συμψηφίζεται μὲ τὸ ποσὸν τῶν πρώτων συντάξεων.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὑφίστανται ὀφειλαὶ τῶν μετόχων ἐξ οἱασδήποτε ἄλλης αἰτίας, πλὴν ἀσφαλιστικῶν εἰσφορῶν, ἀπονέμεται ἡ σύνταξις καὶ συμψηφίζεται τὸ ποσὸν τῆς ὀφειλῆς μὲ τὰς συντάξεις μέχρις ὁλοσχεροῦς ἐξοφλήσεως».

Ἄρθρον 21.

1. Καθυστερούμεναι εἰσφοραὶ ὑπὸ ἐργοδοτῶν, ὡς καὶ πάσης φύσεως ὀφειλαὶ τῶν ἠσφαλισμένων, ἐλευθέρως ἀσκούντων τὸ ἐπάγγελμα ἢ ἐμμίσθων, πρὸς τοὺς Κλάδους Συντάξεων, Ὑγείας καὶ Εἰδικὸν Λογαριασμὸν Προσθέτων Παροχῶν, ἐξοφλοῦνται ἀναπροσαρμοζόμεναι ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὕψους αὐτῶν καὶ τῶν συντελεστῶν κρατήσεων, τῶν ἰσχυόντων κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐξοφλήσεως.

Ὀφειλαὶ ἠσφαλισμένων καὶ τρίτων, προερχόμεναι ἐκ πάσης φύσεως ὑποχρεώσεών των πρὸς οἱονδήποτε Κλάδον ἢ Λογαριασμὸν Ἀσφαλίσεως τοῦ Ταμείου, ἀναπροσηρμοσμέναι ἢ μή, ἐπιβαρύνονται ἀφ' ἧς κατέστησαν ἀπαιτηταὶ διὰ προσθέτου τέλους ἓν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (1%) μηνιαίως μὴ δυναμένου νὰ ὑπερβῇ τὸ πεντήκοντα τοῖς ἑκατὸν (50%) τῆς κυρίας ὀφειλῆς.

2. Αἱ διατάξεις τοῦ Α.Ν. 86/1967 «περὶ ἐπιβολῆς κυρώσεων κατὰ τῶν καθυστερούντων τὴν καταβολὴν καὶ ἀπόδοσιν εἰσφορῶν εἰς Ὀργανισμοὺς Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως», ὡς ἐτροποποιήθησαν μεταγενεστέρως, ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὸ Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε.

Ἄρθρον 22.

Τὸ ἄρθρον 27 τοῦ ἀπὸ 20—11/4.12.1940 Β. Δ/τος ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 27.

1. Ἡ ἡλικία τῶν ἠσφαλισμένων καὶ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας των ἀποδεικνύεται ἀποκλειστικῶς διὰ ληξιαρχικῆς πράξεως γεννήσεως συνταχθείσης ἢ διορθωθείσης ἐντὸς ἐνενήκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς γεννήσεώς των. Ἐν ἐλλείψει ληξιαρχικῆς πράξεως γεννήσεως ὡς ἀνωτέρω, ἡ ἡλικία ἀποδεικνύεται ἀποκλειστικῶς τῶν μὲν ἀρρένων διὰ τῆς ἐγγραφῆς εἰς τὰ Μητρῷα Ἀρρένων καὶ ἐν ἐλλείψει τοιαύτης διὰ τῆς ἐγγραφῆς εἰς τὰ ἐν ἰσχύι Δημοτολόγια, τῶν δὲ θηλέων διὰ τῆς ἐγγραφῆς εἰς τὰ ἐν ἰσχύι Δημοτολόγια.

2. Ἐπὶ δύο ἢ πλειόνων ἐγγραφῶν εἰς τὰ αὐτὰ ἢ διάφορα ἐν ἰσχύι Δημοτολόγια καὶ ὑπὸ διάφορον ἔτος γεννήσεως, λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ ἐγγραφὴ ἐξ ἧς προκύπτει ἡ μεγαλυτέρα ἡλικία. Ἐν περιπτώσει διορθώσεως ἢ μεταβολῆς τοῦ ἔτους γεννήσεως τοῦ ἀναγραφομένου εἰς τὰ Μητρῷα Ἀρρένων ἢ τὰ ἐν ἰσχύι Δημοτολόγια γενομένη καθ' οἱονδήποτε τρόπον, λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν τὸ πρὸ τῆς διορθώσεως ἢ τῆς μεταβολῆς ἀναγραφόμενον ἔτος γεννήσεως.

3. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν δὲν προκύπτει ἐκ τῶν ἀνωτέρω στοιχείων ἡ ἀκριβὴς ἡμερομηνία γεννήσεως μετόχου ἢ μελῶν τῆς οἰκογενείας του, διὰ τὰ ὑπὲρ ἢ κατὰ τοῦ Ταμείου δικαιώματα, ὡς ἡμέρα γεννήσεως θεωρεῖται ἡ 1η Ἰουλίου τοῦ ἔτους εἰς ὃ ἀναφέρεται αὕτη.

4. Ὁ γάμος ἠσφαλισμένου καὶ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας του, ὡς καὶ ὁ θάνατος, ἀποδεικνύεται διὰ ληξιαρχικῆς πράξεως.

Ὑπὸ τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου καθορίζονται τὰ ἀποδεικνύοντα τὴν τέλεσιν καὶ μὴ λύσιν τοῦ γάμου, δικαιολογητικά, ἐν περιπτώσει ἀδυναμίας προσαγωγῆς ληξιαρχικῆς πράξεως».

Ἄρθρον 23.

1. Τὰ ἄρθρα 3, 5, 6, 13 καὶ 30 τοῦ ἀπὸ 20—11/4.12.1940 Β. Δ/τος, ὡς τροποποιηθέντα ἰσχύουν, ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 3.

1. Συντάξεως λόγῳ γήρατος δικαιοῦται, ὁ μέτοχος ὁ ἐξερχόμενος τῆς ἀσφαλίσεως καὶ ἔχων συμπληρώσει:

α. 35ετῆ χρόνον ἀσφαλίσεως ἀνεξαρτήτως ὁρίου ἡλικίας.

β. 25ετῆ χρόνον ἀσφαλίσεως καὶ τὸ 58ον ἔτος τῆς ἡλικίας του.

γ. 20ετῆ χρόνον ἀσφαλίσεως καὶ τὸ 60ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του.

Εἰς ἁπάσας τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις ἀπαιτεῖται καὶ 15ετὴς τοὐλάχιστον χρόνος πραγματικῆς ἀσφαλίσεως εἰς τὸ Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε.

2. Συντάξεως λόγῳ ἀναπηρίας δικαιοῦται ὁ μέτοχος ὁ καθιστάμενος ἀνίκανος πρὸς ἐργασίαν συνεπείᾳ παθήσεως ἢ βλάβης ἢ ἐξασθενίσεως σωματικῆς ἢ πνευματικῆς κατὰ τὰ 67% καὶ ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ ἀνικανότης κατὰ πρόβλεψιν τῆς κατ' ἄρθρον 25 τοῦ παρόντος ὁριζομένης Ἐπιτροπῆς μετὰ συμπλήρωσιν 5ετοῦς τοὐλάχιστον χρόνου πραγματικῆς ἀσφαλίσεως καὶ ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν διακοπῆς τῆς ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματός του.

Τῆς ἀνωτέρω συντάξεως δικαιοῦται καὶ ὁ, κατὰ τὰ ἀνωτέρω, καθιστάμενος ἀνίκανος συνεπείᾳ βιαίου συμβάντος ἢ κατὰ τὴν ἄσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός του, ἔστω καὶ ἂν ἔχῃ χρόνον ἐλάσσονα τῆς πενταετίας.

Ἡ ἀνικανότης θεωρεῖται ὁριστικὴ καὶ ὁ ἀνίκανος δὲν ὑπόκειται εἰς ἐπανεξέτασιν μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 55ου ἔτους τῆς ἡλικίας του καὶ συνεχῆ 7ετῆ συνταξιοδότησιν λόγῳ ἀνικανότητος.

3. Συντάξεως λόγῳ θανάτου ἠσφαλισμένου, ἔχοντος συμπληρώσει πενταετῆ χρόνον πραγματικῆς ἀσφαλίσεως, ἢ συνταξιούχου, δικαιοῦνται:

α. Ἡ χήρα σύζυγος.

β. Ὁ ἀνίκανος καὶ ἐνδεὴς χῆρος σύζυγος, τοῦ ὁποίου ἡ συντήρησις ἐβάρυνε κυρίως τὴν θανοῦσαν.

γ. Τὰ μὴ ὑπερβάντα τὸ 20ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των ἄγαμα ἄρρενα, ἀνεξαρτήτως δὲ ἡλικίας τὰ ἄγαμα θήλεα τέκνα, νόμιμα, νομιμοποιηθέντα, ἀναγνωρισθέντα ἢ υἱοθετηθέντα ὧν ἡ υἱοθεσία συνετελέσθη δύο τοὐλάχιστον ἔτη πρὸ τοῦ θανάτου τοῦ υἱοθετήσαντος γονέως, ἐπὶ δὲ γυναικὸς καὶ τὰ φυσικὰ τέκνα αὐτῆς.

δ. Ἡ διαζευχθεῖσα ὑπαιτιότητι τοῦ συζύγου ἢ κοινῇ ὑπαιτιότητι θυγάτηρ ἀποβιώσαντος ἠσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου, ὡς καὶ ἐκείνη δι' ἣν ἡ περὶ διαζυγίου δίκη διεκόπη βιαίως συνεπείᾳ θανάτου τοῦ ἀνδρός, ἐφ' ὅσον εὑρίσκεται ἐν ἐνδείᾳ καὶ κρίνεται ἀνίκανος πρὸς ἐργασίαν παρὰ τῆς Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ταμείου.

ε. Οἱ γονεῖς, οἱ ἄγαμοι ἀδελφοὶ μέχρι συμπληρώσεως τοῦ 20οῦ ἔτους τῆς ἡλικίας των καὶ αἱ μὴ ἐλθοῦσαι εἰς γάμον ἀδελφαὶ ἐφ' ὅσον εὑρίσκονται ἐν ἐνδείᾳ καὶ ἡ συντήρησίς των ἐβάρυνε κυρίως τὸν θανόντα, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τοῦ ἠσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου δὲν ὑφίσταται σύζυγος ἢ τέκνον δικαιούμενον συντάξεως.

4. Κατ' ἐξαίρεσιν δικαιοῦνται συντάξεως τὰ ἄρρενα ἄγαμα τέκνα, ὡς καὶ οἱ ἄρρενες ἄγαμοι ἀδελφοὶ καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 20οῦ ἔτους ἡλικίας των, ἐφ' ὅσον:

α. Δὲν ὑπερέβησαν τὸ 25ον ἔτος τῆς ἡλικίας των καὶ φοιτοῦν πραγματικῶς εἰς Σχολὰς Μέσης, Ἀνωτέρας ἢ Ἀνωτάτης ἐκπαιδεύσεως.

β. Κατὰ τὴν χρονολογίαν τοῦ θανάτου τοῦ ἠσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου εἶναι ἀνίκανοι πρὸς ἐργασίαν, κατέστησαν δὲ ἀνίκανοι πρὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ 20οῦ ἔτους τῆς ἡλικίας των ἢ διαρκούσης τῆς, κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον, φοιτήσεώς των καὶ εὑρίσκονται ἐν ἐνδείᾳ.

Ἡ συνταξιοδότησις τῶν ὡς ἄνω προσώπων διαρκεῖ δι' ὅσον χρόνον ἐξακολουθοῦν ὑφιστάμεναι αἱ ἀνωτέρω προϋποθέσεις.

5. Συντάξεως λόγῳ θανάτου δικαιοῦνται τά, εἰς τὰς παραγράφους 3 καὶ 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου, πρόσωπα καὶ εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ ἠσφαλισμένος εἶχε χρόνον ἀσφαλίσεως ἐλάσσονα τῆς πενταετίας, ἂν ὁ θάνατος τοῦ ἠσφαλισμένου ἐπῆλθεν ἐκ βιαίου συμβάντος ἢ κατὰ τὴν ἄσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός του.

6. Δικαίωμα συντάξεως δὲν ὑφίσταται διὰ τὸν ἐπιζῶντα σύζυγον ἐὰν δὲν παρέλθῃ ἑξάμηνον ἀπὸ τῆς τελέσεως τοῦ γάμου μέχρι τοῦ θανάτου τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ ἠσφαλισμένου, δύο (2) δὲ ἔτη προκειμένου περὶ συνταξιούχου, ἐκτὸς ἐάν:

α. Ὁ θάνατος ἐπῆλθεν ἐκ βιαίου συμβάντος ἢ κατὰ τὴν ἄσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματος.

β. Ὑφισταμένου τοῦ γάμου ἐγεννήθη ἢ διὰ τοῦ γάμου ἐνομιμοποιήθη τέκνον.

γ. Ἡ σύζυγος κατὰ τὴν χρονολογίαν τοῦ θανάτου εὑρίσκεται εἰς κατάστασιν ἐγκυμοσύνης καὶ ἐκ ταύτης γεννηθῇ ζῶν τέκνον».

Ἄρθρον 24.

Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ἀπὸ 20—11/4.12.1940 Β. Δ/τος, ὡς ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ περιπτώσεων καθ' ἃς δὲν ἐθεμελιοῦτο συνταξιοδοτικὸν δικαίωμα κατὰ τὰς προϊσχυούσας διατάξεις, ἔστω καὶ ἐὰν ἔχῃ ἐκδοθῇ ἀπορριπτικὴ ἀπόφασις τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου. Αἱ ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης οἰκονομικαὶ συνέπειαι ἐπέρχονται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἑπομένου μηνὸς ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς σχετικῆς αἰτήσεως. Συντάξεις χορηγηθεῖσαι βάσει διατάξεων τῆς προϊσχυούσης νομοθεσίας, δὲν θίγονται διὰ τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 25.

Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ ἀπὸ 20—11/4.12.1940 Β. Δ/τος προστίθεται ἐδάφιον ἔχον οὕτω:

«Ὁ ἐπαναλαμβάνων τὴν ἄσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματος, συνταξιοῦχος, δὲν δύναται νὰ αἰτήσηται τὴν ἐπαναχορήγησιν τῆς συντάξεώς του, πρὸ τῆς παρελεύσεως τοὐλάχιστον ἑνὸς ἔτους».

Ἄρθρον 26.

1. Τὸ ἄρθρον 15 τοῦ ἀπὸ 20—11/4.12.1940 Β. Δ/τος ὡς τροποποιηθὲν ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Ἄρθρον 15.

1α. Ἡ σύνταξις λόγῳ γήρατος ἄρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς τοῦ ἑπομένου ἐκείνου καθ' ὃν ὁ ἠσφαλισμένος ἐδήλωσε, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Διατάγματος, ὅτι διέκοψε τὴν ἄσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματος ἢ ἀπεχώρησεν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας, ἐφ' ὅσον ἤθελεν ὑποβάλει σχετικὴν πρὸς τοῦτο αἴτησιν ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς διακοπῆς. Ἐν περιπτώσει ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς ὡς ἄνω τριμήνου προθεσμίας, ἡ σύνταξις ἄρχεται ἓν τρίμηνον πρὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως.

β. Ἡ σύνταξις λόγῳ ἀναπηρίας ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἐπῆλθεν ἡ ἀνικανότης, μὴ δυναμένη πάντως νὰ ἀνατρέξῃ εἰς χρόνον προγενέστερον τοῦ τριμήνου πρὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως.

γ. Ἡ σύνταξις λόγῳ θανάτου ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ θανάτου τοῦ ἠσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου.

2. Ἡ σύνταξις διακόπτεται τὴν ἡμέραν καθ' ἥν:

α. Ἐπῆλθεν ὁ θάνατος τοῦ συνταξιούχου.

β. Ὁ συνταξιοῦχος λόγῳ γήρατος κατέστη ἐκ νέου ἠσφαλισμένος διὰ τῆς ἐπανασκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος.

γ. Κρίνεται διὰ γνωματεύσεως τῆς, κατ' ἄρθρον 25 τοῦ παρόντος διατάγματος ὁριζομένης Ἐπιτροπῆς, ὅτι ἀπεκατεστάθη ἡ ὑγεία τοῦ ὡς ἀνικάνου ἀρχικῶς κριθέντος.

δ. Ἀναθεωρήθη ἡ ἀπόφασις τοῦ Δ.Σ. προκειμένου περὶ συντάξεως χορηγηθείσης, συντρεχούσης τῆς προϋποθέσεως ἐνδείας.

3. Ἡ σύνταξις ἀπόλλυται ἐάν:

α. Ἡ χήρα σύζυγος ἢ ἡ χήρα μήτηρ ἢ ὁ χῆρος σύζυγος ἢ ὁ χῆρος πατὴρ ἢ τὸ θῆλυ τέκνον ἢ ἡ ἀδελφὴ ἢ τὸ ἄγαμον ἄρρεν τέκνον ἢ ὁ ἄγαμος ἀδελφός, συνῆψε γάμον κατὰ τὸ ἡμεδαπὸν ἢ τὸ ἀλλοδαπὸν δίκαιον.

β. Τὸ ἄγαμον ἄρρεν τέκνον ἢ ὁ ἄγαμος ἀδελφὸς συνεπλήρωσε τὸ 20ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του, ἐκτὸς ἐὰν φοιτοῦν εἰς Σχολὰς ἢ τυγχάνουν ἀνίκανοι πρὸς ἐργασίαν ὅτε συνεχίζεται ἡ συνταξιοδότησίς των ὡς ὁρίζουν αἱ σχετικαὶ περὶ αὐτῶν διατάξεις.

4. Ἡ σύνταξις καταβάλλεται εἰς τὴν ἀρχὴν ἑκάστου μηνός.

5. Εἰς τάς, κατὰ τὰς παραγράφους 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου περιπτώσεις διακοπῆς ἢ ἀπωλείας τῆς συντάξεως, τὸ καταβληθὲν ποσὸν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας καθ' ἣν ἐπῆλθεν ἡ διακοπὴ ἢ ἡ ἀπώλεια τῆς συντάξεως μέχρι τοῦ τέλους τοῦ εἰς ὃν ἀναφέρεται αὕτη μηνός, δὲν ἀναζητεῖται».

2. Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν ἀπονομῆς συνταξιοδοτικῶν παροχῶν, περὶ ὧν ἡ προηγουμένη παράγραφος, ἐφαρμόζονται καὶ αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 11 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Α.Ν. 2326/1940, ὡς ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ παρόντος Νόμου.

3. Δὲν ἀποτελεῖ κώλυμα πρὸς συνταξιοδότησιν τῶν ἐργοληπτῶν δημοσίων ἔργων, ἡ μὴ ἰσχὺς τοῦ πτυχίου των ἐπὶ τρία (3) τὸ πολὺ ἔτη πρὸ τῆς συμπληρώσεως τῶν χρονικῶν προϋποθέσεων συνταξιοδοτήσεως τούτων ἢ τῶν δικαιοδόχων των.

Ἄρθρον 27.

Τὸ ἄρθρον 16 τοῦ ἀπὸ 20—11/4.12.1940 Β. Δ/τος, ὡς τροποποιηθὲν ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Ἄρθρον 16.

1. Τὸ ποσὸν τῆς ὑπὸ τοῦ Ταμείου χορηγουμένης μηνιαίας συντάξεως λόγῳ γήρατος ἢ ἀναπηρίας, ὁρίζεται εἰς τὰ ἑβδομήκοντα πέντε ἑκατοστὰ (75%) τοῦ ἑκάστοτε βασικοῦ μισθοῦ δημοσίου πολιτικοῦ ὑπαλλήλου ἐπὶ 2ῳ βαθμῷ, διὰ τοὺς ἔχοντας τριακονταπενταετῆ συνολικὸν χρόνον ἀσφαλίσεως.

Δι' ἕκαστον ἔτος ἀσφαλίσεως καὶ μέχρι 35 ἐτῶν ὑπολογίζεται ἓν τριακοστὸν πέμπτον (1/35) τοῦ ὡς ἄνω ποσοῦ.

2. Διὰ τοὺς ἔχοντας χρόνον ἀσφαλίσεως μείζονα τῶν 35 ἐτῶν, ἡ σύνταξις προσαυξάνεται δι' ἕκαστον ἔτος πέραν τῶν 35 ἐτῶν καὶ μέχρι 45 ἐτῶν, κατὰ ἓν πεντηκοστὸν (1/50) τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ποσοῦ πλήρους συντάξεως τῶν 35 ἐτῶν.

3. Οὐδεμία σύνταξις λόγῳ γήρατος ἢ ἀναπηρίας δύναται νὰ εἶναι κατωτέρα τῶν 14/35, λόγῳ δὲ θανάτου τῶν 12/35 τοῦ κατὰ τὴν παράγραφον 1, ποσοῦ διὰ 35 συντάξιμα ἔτη. Τὸ κατώτατον ὅριον συντάξεως λόγῳ θανάτου ἀναφέρεται εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ ἀποβιώσαντος.

4. Τά, κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους τοῦ παρόντος ἄρθρου, ποσοστά, δύνανται νὰ αὐξομειοῦνται δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, μετὰ γνώμην τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου».

Ἄρθρον 28.

Τὸ ἄρθρον 17 τοῦ ἀπὸ 20-11/4.12.1940 Β. Δ/τος, ὡς τροποποιηθὲν ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Ἄρθρον 17.

1. Ἡ παρεχομένη ὑπὸ τοῦ Ταμείου σύνταξις λόγῳ θανάτου ὁρίζεται εἰς ποσοστὰ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν τῆς ἀπονεμητέας ἢ ἀπονεμηθείσης συντάξεως γήρατος, ὡς ἑξῆς:

α. Διὰ τὴν χήραν σύζυγον ἄνευ τέκνων εἰς 75%.

β. Διὰ τὴν χήραν σύζυγον μεθ' ἑνὸς τέκνου εἰς 85%, ἐξ ὧν τὰ 60% εἰς τὴν χήραν καὶ 25% εἰς τὸ τέκνον.

γ. Διὰ τὴν χήραν σύζυγον μετὰ δύο ἢ πλειόνων τέκνων εἰς 100%, ἐξ ὧν 50% εἰς τὴν χήραν καὶ τὸ ὑπόλοιπον εἰς τὰ τέκνα κατ' ἴσας μερίδας.

δ. Δι' ἓν μόνον τέκνον εἰς 75%.

ε. Διὰ δύο μόνα τέκνα εἰς 90% κατ' ἴσας μερίδας.

στ. Διὰ τρία ἢ πλείονα μόνα τέκνα εἰς 100% κατ' ἴσας μερίδας.

ζ. Διὰ γονέα ἢ τούτου μὴ ὑπάρχοντος, δι' ἀδελφὸν εἰς 50%. Ὑπαρχόντων ἀμφοτέρων τῶν γονέων ἢ πλειόνων τοῦ ἑνὸς ἀδελφῶν, τὸ ἐν λόγῳ ποσοστὸν κατανέμεται κατ' ἴσας μερίδας.

Τὰ κατὰ περίπτωσιν ἀναφερόμενα ποσοστὰ διὰ τὴν χήραν σύζυγον, ἰσχύουν καὶ διὰ τὸν δικαιούμενον συντάξεως χῆρον σύζυγον.

2. Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει τὰ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ποσοστὰ δύνανται νὰ ὑπερβοῦν τὸ 100% τῆς συντάξεως γήρατος ἣν ἐδικαιοῦτο ὁ θανών.

3. Ἐν περιπτώσει ἀπωλείας ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας, τῆς συντάξεως δικαιοδόχου τινὸς προσώπου ἢ χορηγήσεως ταύτης εἰς διαζευχθεῖσαν θυγατέραν, τὸ ποσοστὸν τῆς συντάξεως τῶν λοιπῶν συνταξιοδοτουμένων προσώπων ἀναπροσαρμόζεται ἀναλόγως, ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἑπομένου μηνός».

Ἄρθρον 29.

1. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν δημιουργεῖται ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ προσώπου δικαίωμα πλειόνων συντάξεων ἐκ τοῦ Ταμείου, εἰς τὸν δικαιοῦχον καταβάλλεται ἡ ἀνωτέρα κατὰ ποσὸν σύνταξις, ὡς καὶ ποσοστὸν ἴσον πρὸς τὸ 1/3 τοῦ ποσοῦ τῆς ἧς δικαιοῦται ἑτέρας συντάξεως, μὴ ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων περὶ κατωτάτων ὁρίων συντάξεων.

Ἡ ἑτέρα αὕτη σύνταξις καταβάλλεται ἄνευ τοῦ ἐν αὐτῷ περιορισμοῦ εἰς ἃς περιπτώσεις οἱ δικαιοῦχοι εἶναι πλείονα τοῦ ἑνὸς πρόσωπα.

2. Ἅπασαι αἱ ὑπὸ τοῦ Ταμείου ἀπονεμηθεῖσαι συντάξεις ἀναπροσαρμόζονται βάσει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου, ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἑπομένου τῆς ἰσχύος του, μηνός.

3. Εἰς τοὺς συνταξιούχους τοῦ Ταμείου τοὺς δικαιουμένους κατὰ τὴν πρώτην Ἰουλίου ἑκάστου ἔτους, συντάξεως, καταβάλλεται, μετὰ τῆς συντάξεως τοῦ ἐν λόγῳ μηνός, ἡμίσεια σύνταξις ὡς ἐπίδομα ἀδείας, ἐφ' ὅσον δι' ἠτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου διαπιστοῦται ἡ οἰκονομικὴ δυνατότης διὰ τὴν καταβολὴν τοῦ ἐν λόγῳ ἐπιδόματος.

Ἄρθρον 30.

Τὸ ἄρθρον 25 τοῦ ἀπὸ 20—11/4.12.1940 Β. Δ/τος, ἀντικαθίσταται οὕτω:

«Ἄρθρον 25.

1. Ὅπου ἐν τῇ κειμένῃ περὶ Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε. νομοθεσίᾳ, διὰ τὴν γένεσιν δικαιώματος συντάξεως ἀπαιτεῖται ὡς προϋπόθεσις σωματικὴ ἢ διανοητικὴ ἀνικανότης, αὕτη βεβαιοῦται ὑπὸ Πρωτοβαθμίου ἢ ἐν περιπτώσει προσφυγῆς ὑπὸ Δευτεροβαθμίου Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς ἐξ ἰατρῶν.

Ἡ Πρωτοβάθμιος Ἐπιτροπὴ ἀπαρτίζεται ἐκ τριῶν ἰατρῶν ὑπηρετούντων ἢ ἀπασχολουμένων παρὰ τῷ Κλάδῳ Ὑγείας τοῦ Ταμείου καὶ ὁριζομένων δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτοῦ.

Ἡ Δευτεροβάθμιος Ἐπιτροπὴ ἀπαρτίζεται ἐκ τριῶν ἰδιωτῶν ἰατρῶν ἐξ ὧν δύο ὁρίζονται ὑπὸ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τοῦ Ταμείου, ὁ δὲ τρίτος ὑπὸ τοῦ ἠσφαλισμένου.

Ἡ Πρωτοβάθμιος Ἐπιτροπὴ γνωματεύει περὶ τῆς ἀνικανότητος ἢ μὴ τοῦ ἐξεταζομένου καὶ καθορίζει ποσοστὸν εἰς ἑκατοστὰ (βαθμὸν) τῆς βεβαιωθείσης ἀνικανότητος καὶ τὴν πιθανὴν διάρκειαν αὐτῆς.

Ἡ Δευτεροβάθμιος Ἐπιτροπὴ ἀποφαίνεται ἐπὶ τῆς γνωματεύσεως τῆς Πρωτοβαθμίου Ἐπιτροπῆς μετὰ προσφυγὴν τοῦ ἠσφαλισμένου ἢ τοῦ Ταμείου καὶ ἡ γνωμάτευσίς της εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸ Ταμεῖον. Ἡ προσφυγὴ ἐνώπιον τῆς Δευτεροβαθμίου Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς ἀσκεῖται ἐντὸς ἑξήκοντα (60) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀποφάσεως τῆς Πρωτοβαθμίου Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς.

2. Δὲν ἀπαιτεῖται ἡ κατὰ τὴν ἀνωτέρω διαδικασίαν βεβαίωσις τῆς ἀνικανότητος, ὡς καὶ τοῦ βαθμοῦ ταύτης ἐμμίσθων ἠσφαλισμένων ὅταν ἀνεγνωρίσθη αὐτοῖς δικαίωμα συντάξεως δι' ἀποφάσεως τῶν οἰκείων Ὑγειονομικῶν Ἐπιτροπῶν.

3. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον δύναται ἅπαξ νὰ παραπέμπῃ τὸν ἐνδιαφερόμενον ἐκ νέου εἰς τὴν Ὑγειονομικὴν Ἐπιτροπὴν μέχρι τῆς λήξεως τοῦ ὁρισθέντος χρόνου ἀνικανότητος.

4. Ἡ ἀμοιβὴ κατὰ συνεδρίασιν τῶν μελῶν τῆς μὲν Πρωτοβαθμίου Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς βαρύνει τὸν Κλάδον Συντάξεως τοῦ Ταμείου, τῆς δὲ Δευτεροβαθμίου τοιαύτης, τὸν προσφεύγοντα.

Τὸ ὕψος τῆς ἀμοιβῆς τῶν μελῶν τῆς Πρωτοβαθμίου καὶ Δευτεροβαθμίου Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς, τῶν ἐν τῇ ἑπομένῃ παραγράφῳ ἀναφερομένων ἰατρῶν, ὡς καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπ' ἀμοιβῇ συνεδριάσεων τῶν Ὑγειονομικῶν Ἐπιτροπῶν, ὁρίζεται δι' ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ, Προεδρίας Κυβερνήσεως, Οἰκονομικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν.

5. Προκειμένου περὶ ἠσφαλισμένου διαμένοντος ἐκτὸς Ἀθηνῶν, δύναται τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον νὰ ἀναθέσῃ τὴν ἐξέτασιν τοῦ ἀσθενοῦς εἰς δύο ἰατροὺς τῆς ἀπολύτου ἐκλογῆς τοῦ Ταμείου. Κατὰ τῆς γνωματεύσεως τῶν ὡς ἄνω ἰατρῶν χωρεῖ προσφυγὴ ἐνώπιον τῆς Δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου».

Ἄρθρον 31.

1. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. 4292/1963 «περὶ συστάσεως Κλάδου Ὑγείας παρὰ τῷ Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε. καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων», ὡς αὕτη ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 1259/1972 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεών τινων τοῦ Ν. 4292/1963 κλπ.» ἀντικαθίσταται οὕτω:

«1. Εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Κλάδου Ὑγείας τοῦ Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε. ὑπάγονται ὑποχρεωτικῶς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Ν.Δ. 1259/1972, οἱ ἠσφαλισμένοι εἰς τὸν Κλάδον Συντάξεως, ἀφ' ἧς χρονολογίας ὑπήχθησαν εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ταμείου, οἱ συνταξιοῦχοι αὐτοῦ, ὡς καὶ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας τῶν ὡς ἄνω κατηγοριῶν».

2. Τὸ ἐδάφιον γ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. 4292/1963 ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 1259/1972, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«γ. Ὁ ἄπορος καὶ ἀνίκανος πρὸς ἐργασίαν ἢ ὑπερβὰς τὸ 65ον ἔτος τῆς ἡλικίας του πατήρ, φυσικὸς ἢ θετός, ὡς καὶ ἡ ἄπορος φυσικὴ ἢ θετὴ μήτηρ».

3. Εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. 4292/1963 ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 1259/1972 προστίθενται ἐδάφια ε καὶ στ ἔχοντα οὕτω:

«ε. Ἐπὶ θήλεος ἐγγάμου ἠσφαλισμένης, ἐν ἐνεργείᾳ ἢ συντάξει, τὰ τέκνα αὐτῆς δύνανται νὰ ὑπαχθοῦν εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Κλάδου Ὑγείας τοῦ Ταμείου, ἐξαιρούμενα ἑτέρας ἀσφαλίσεως εἰς ἣν ὑπάγονται ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας.

στ'. Αἱ θυγατέρες τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἢ συντάξει ἠσφαλισμένων, ἐφ' ὅσον διεζεύχθησαν ὑπαιτιότητι τοῦ συζύγου ἢ κοινῇ ὑπαιτιότητι».

4. Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. 4292/1963 ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 1259/1972, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«4. Δύνανται τῇ αἰτήσει των νὰ ἐξαιρεθοῦν τῆς ἀσφαλίσεως τοῦ Κλάδου Ὑγείας τοῦ Ταμείου, οἱ ὑπαγόμενοι εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Δημοσίου ἢ ἑτέρου ἀσφαλιστικοῦ Ὀργανισμοῦ παρέχοντος ὑγειονομικὴν περίθαλψιν, ἀπαλλασσόμενοι τῆς ὑποχρεώσεως καταβολῆς τῆς ἀντιστοίχου εἰσφορᾶς.

Εἰς περίπτωσιν ὑποβολῆς τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω αἰτήσεως περὶ ἐξαιρέσεώς των, οὗτοι ἀπαλλάσσονται τῆς καταβολῆς εἰσφορῶν ἀφ' οὗ χρόνου ὑπήχθησαν εἰς τὴν ἑτέραν ἀσφάλισιν, ἐφ' ὅσον δὲν ἔτυχον παροχῶν παρὰ τοῦ Ταμείου, ἐν ἐναντίᾳ δὲ περιπτώσει ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς περὶ ἐξαιρέσεως αἰτήσεως. Διακοπτομένης τῆς παρὰ τῷ ἑτέρῳ φορεῖ ὑποχρεωτικῆς ἀσφαλίσεως, ἡ παρὰ τῷ Κλάδῳ ἀσφάλισις χωρεῖ αὐτοδικαίως ἀπὸ τῆς τοιαύτης διακοπῆς».

Ἄρθρον 32.

1. Ἐργολῆπται Δημοσίων Ἔργων, ἐν ἐνεργείᾳ ἢ συντάξει, ὡς καὶ τὰ συνταξιοδοτούμενα ἢ συνταξιοδοτηθησόμενα μέλη τῆς οἰκογενείας αὐτῶν, δύνανται νὰ ἀναγνωρίσουν δι' ἐξαγορᾶς ὡς χρόνον ἀσφαλίσεως, τὸν χρόνον:

α. Τῆς ἀναστολῆς ἰσχύος τοῦ πτυχίου των ἢ τῆς μὴ ἀνανεώσεως τούτου, ἐφ' ὅσον ἡ ἀναστολὴ ἢ μὴ ἀνανέωσις δὲν ὀφείλεται εἰς ὑπαιτιότητα τοῦ μετόχου καὶ ἀνάγεται εἰς τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Ταμείου μέχρι 24 Ἰουλίου 1974.

β. Τῆς μὴ ἀνανεώσεως τοῦ πτυχίου των κατὰ τὴν χρονικὴν περίοδον ἀπὸ τοῦ ἔτους 1941 μέχρι καὶ 1944, ἐφ' ὅσον ἀνενέωσαν τοῦτο μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς χώρας. Ὁ οὕτως ἀναγνωριζόμενος χρόνος, δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὴν διετίαν.

γ. Τῆς λήξεως τοῦ πτυχίου των καὶ μέχρι τριῶν (3) ἐτῶν, ἐφ' ὅσον μετ' αὐτὴν ἐγένετο ἀνανέωσις τούτου. Ἐὰν ἡ, κατὰ τὸ παρὸν ἐδάφιον, ἀναγνώρισις ἀφορᾷ ἀναπήρους πολέμου τῶν ἐτῶν 1940 ἕως 1949, μὲ ποσοστὸν ἀναπηρίας ἄνω τοῦ εἴκοσι πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (25%), ὁ ἀναγνωριζόμενος χρόνος δύναται νὰ ἀνέλθῃ μέχρι καὶ ἓξ (6) ἔτη.

δ. Τῆς ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματός των ἐν Δωδεκανήσῳ, πρὸ τῆς ἀπελευθερώσεως ταύτης καὶ μέχρις ὀκτὼ (8) ἐτῶν.

2. Ἡ ἀναγνώρισις τοῦ, κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον, χρόνου ἀσφαλίσεως, πραγματοποιεῖται κατόπιν ὑποβολῆς αἰτήσεως, ἐντὸς διετίας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου καὶ καταβολῆς εἰσφορᾶς ἀνερχομένης εἰς τὸ διπλάσιον τῆς ὑπὸ τοῦ ἐδαφίου α τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Α.Ν. 2326/1940 ὁριζομένης καὶ ἰσχυούσης κατὰ τὸν χρόνον ὑποβολῆς τῆς σχετικῆς αἰτήσεως. Τὰ ἐκ τῆς ἀναγνωρίσεως τοῦ ἀσφαλιστέου χρόνου οἰκονομικὰ ἀποτελέσματα ἐπέρχονται ἀπὸ τῆς πλήρους ἐξοφλήσεως τῆς ὀφειλῆς. Οἱ ἐν ἐνεργείᾳ ἠσφαλισμένοι δύνανται νὰ ἐξοφλήσουν τὰς ἐξ ἀναγνωρίσεως, χρόνου ἀσφαλίσεως, ὑποχρεώσεις των εἰς εἴκοσι τέσσεριας (24) μηνιαίας δόσεις. Ἐν περιπτώσει μὴ ἐμπροθέσμου καταβολῆς δόσεώς τινος, ἀπόλλυται τὸ δικαίωμα τῆς τμηματικῆς ἐξοφλήσεως τῆς ὀφειλῆς καὶ τυγχάνει ἀπαιτητὸν τὸ ὑπόλοιπον ποσόν, ἀναπροσαρμοσμένον μὲ τὸ ἰσχῦον ἀσφάλιστρον κατὰ τὸν χρόνον ἐξοφλήσεως τῆς ὀφειλῆς, πλέον τῶν νομίμων προσαυξήσεων.

3. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Ν.Δ. 2724/1953 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ἐργοληπτῶν Δημοσίων Ἔργων τῶν ἐχόντων χρόνον ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου τούτου, ἀνεξαρτήτως χρόνου συμμετοχῆς των εἰς τὸ Ταμεῖον, ἐφ' ὅσον ἤθελον ὑποβάλει σχετικὴν αἴτησιν μετὰ πιστοποιητικοῦ προϋπηρεσίας, ἐντὸς διετίας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

4. Ἐργολῆπται Δημοσίων Ἔργων, ὧν ἀφῃρέθη προσωρινῶς ἢ ὁριστικῶς τὸ πτυχίον, δύνανται νὰ συνεχίσουν προαιρετικῶς τὴν ἀσφάλισίν των εἰς τὸ Ταμεῖον μέχρι συμπληρώσεως τῶν χρονικῶν προϋποθέσεων συνταξιοδοτήσεως. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν οἱ ἀνωτέρω ἔχουν ἑτέραν ἀπασχόλησιν καὶ συνεπείᾳ ταύτης ὑπάγονται εἰς τὴν ἀσφάλισιν ἑτέρου φορέως καὶ δι' ὅσον χρόνον συνεχίζεται αὕτη, δὲν χωρεῖ ἡ ὡς ἄνω συνέχισις τῆς προαιρετικῆς ἀσφαλίσεως, ἐχουσῶν ἐν προκειμένῳ ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 4202/1961 «περὶ διατηρήσεως τῶν ἐκ τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως δικαιωμάτων».

5. Ἐργολῆπται Δημοσίων Ἔργων, μὴ ἀσκοῦντες τὸ ἐπάγγελμα ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας, κεκτημένοι δὲ κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος νόμου, τὰς προϋποθέσεις διὰ συνταξιοδότησίν των, κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις, δύνανται νὰ αἰτήσουν ταύτην ἐντὸς διετίας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

6. Τὸ διὰ τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ Ν.Δ. 2194/1943 «περὶ συμπληρώσεως τῆς νομοθεσίας Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε.» προστεθὲν τρίτον ἐδάφιον εἰς τὴν παράγραφον 6 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Α.Ν. 2326/1940, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Εἰς τοὺς μετόχους τῆς ὡς ἄνω κατηγορίας, ὡς καὶ εἰς τοὺς ἐν τῇ ἑπομένῃ παραγράφῳ ἀναφερομένους, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ ἑκάστοτε ἰσχύουσαι διατάξεις τῆς διεπούσης τὸ Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε. νομοθεσίας, αἱ ρυθμίζουσαι πᾶν θέμα ἀφορῶν τοὺς μετόχους τοῦ Ταμείου, οἵτινες τυγχάνουν μέλη τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος».

7. Ἐπιτρέπεται ἡ χορήγησις προσωπικῶν δανείων εἰς τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ τακτικοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Ταμείου, μέχρι τοῦ ὕψους τῶν ἀποδοχῶν τριῶν (3) μηνῶν, ἐντόκως πρὸς 6% ἐτησίως, ἐξοφλητέων εἰς 36 μηνιαίας ἰσοπόσους δόσεις.

Ἄρθρον 33.

1. Συνιστᾶται παρὰ τῷ Ταμείῳ Εἰδικὸς Λογαριασμὸς Προσθέτων Παροχῶν, ἔχων ἰδίαν οἰκονομικὴν καὶ λογιστικὴν αὐτοτέλειαν.

2. Σκοπὸς τοῦ ὡς ἄνω συνιστωμένου Εἰδικοῦ Λογαριασμοῦ εἶναι ἡ παροχή:

α. Προσθέτου συντάξεως εἰς τοὺς λόγῳ γήρατος ἢ ἀναπηρίας συνταξιοδοτουμένους ἢ ἐν περιπτώσει θανάτου ἐν ἐνεργείᾳ ἠσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου, εἰς τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ, κατὰ τὰ ὁρισθησόμενα ὑπὸ τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 3 τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ παρόντος προβλεπομένης Ὑπουργικῆς Ἀποφάσεως.

β. Ἐφ' ἅπαξ βοηθήματος εἰς τοὺς ἐξερχομένους τὸ πρῶτον εἰς σύνταξιν λόγῳ γήρατος ἢ ἐν περιπτώσει θανάτου ἐν ἐνεργείᾳ ἠσφαλισμένου εἰς τὰ δικαιούμενα συντάξεως μέλη τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ, κατὰ τὰ ὁρισθησόμενα ὑπὸ τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 3 τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ παρόντος προβλεπομένης Ὑπουργικῆς Ἀποφάσεως.

3. α. Εἰς τόν, κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον Εἰδικὸν Λογαριασμὸν ὑπάγονται ὑποχρεωτικῶς πάντες οἱ ἠσφαλισμένοι τοῦ Τ.Σ.Μ. Ε.Δ.Ε., οἱ μὴ ὑπαγόμενοι εἰς ἕτερον φορέα κυρίας ἀσφαλίσεως διὰ συνταξιοδότησιν, ἢ μὴ δικαιούμενοι συντάξεως ἐκ τοῦ Δημοσίου, τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε. μὴ ὑπαγομένων εἰς τὸν Εἰδικὸν Λογαριασμόν.

β. Ἐν περιπτώσει ἐξαιρέσεως τῶν μετόχων ἐκ τῆς ἀσφαλίσεως τοῦ ἑτέρου φορέως κυρίας ἀσφαλίσεως ἢ τοῦ Δημοσίου χωρὶς νὰ δικαιωθοῦν συντάξεως, ὑπάγονται καὶ οὗτοι ὑποχρεωτικῶς εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ ὡς ἄνω Εἰδικοῦ Λογαριασμοῦ δυνάμενοι νὰ ἀναγνωρίσουν δι' ἐξαγορᾶς καὶ προγενέστερον χρόνον κατὰ τὰ ὁρισθησόμενα δι' Ὑπουργικῆς Ἀποφάσεως ἐκδιδομένης κατὰ τὰ ἐν παραγράφῳ 3 τοῦ ἑπομένου ἄρθρου ὁριζόμενα.

γ. Εἰς περίπτωσιν μεταγενεστέρας ὑπαγωγῆς τῶν μετόχων εἰς τὴν ἀσφάλισιν ἑτέρου φορέως κυρίας ἀσφαλίσεως ἢ τοῦ Δημοσίου, οἱ κατὰ τὴν παροῦσαν παράγραφον ὑπαγόμενοι εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Εἰδικοῦ Λογαριασμοῦ Προσθέτων Παροχῶν, ἐξαιροῦνται τῆς παρ' αὐτῷ ἀσφαλίσεως. Οἱ ἐξ αὐτῶν ἔχοντες ὑπερδεκαετῆ συμμετοχὴν εἰς τὸν Εἰδικὸν Λογαριασμὸν Προσθέτων Παροχῶν, λαμβάνουν τὸ ἀναλογοῦν μέρος τοῦ μηνιαίου βοηθήματος, ἅμα τῇ συνταξιοδοτήσει των ἐκ τοῦ Ταμείου.

Μέτοχοι τοῦ Ταμείου ὑπερβάντες τὸ πεντηκοστὸν (50) ἔτος τῆς ἡλικίας των, κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, δύνανται ἐντὸς ἔτους ἀπὸ αὐτῆς νὰ αἰτήσουν τὴν ἐξαίρεσίν των ἐκ τοῦ ὡς ἄνω Εἰδικοῦ Λογαριασμοῦ, τῆς αἰτήσεώς των μὴ ὑποκειμένης εἰς ἀνάκλησιν.

4. Ἡ διοίκησις καὶ διαχείρισις τοῦ Εἰδικοῦ Λογαριασμοῦ ἀσκεῖται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε., τὰ τῆς ἐν γένει δὲ ὀργανώσεως αὐτοῦ, ὁρισθήσονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, μετὰ γνώμην τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου.

5. Εἰς τόν, διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου, συνιστώμενον Εἰδικὸν Λογαριασμὸν Προσθέτων Παροχῶν, ὑπάγονται καὶ οἱ ἤδη συνταξιοῦχοι λόγῳ γήρατος, ἀναπηρίας καὶ θανάτου, διὰ τὴν παροχὴν αὐτοῖς μηνιαίου βοηθήματος, ἐφ' ὅσον δὲν λαμβάνουν σύνταξιν ἐξ ἑτέρου φορέως κυρίας ἀσφαλίσεως ἢ τοῦ Δημοσίου. Ἐξαιρετικῶς οἱ ἐξ αὐτῶν λαμβάνοντες σύνταξιν λόγῳ ἀναπηρίας δύνανται νὰ τύχουν καὶ τῶν λοιπῶν παροχῶν τοῦ Εἰδικοῦ Λογαριασμοῦ Προσθέτων Παροχῶν, ἐφ' ὅσον, μετὰ τὴν λῆξιν τῆς συνταξιοδοτήσεώς των λόγῳ ἀναπηρίας, παραμείνουν εἰς τὴν ἐνεργὸν ἀσφάλισιν τοὐλάχιστον ἐπὶ πενταετίαν.

Τὰ τῆς ἀναγνωρίσεως χρόνου ἀσφαλίσεως ὑπὸ τῶν ἐν τῇ παρούσῃ παραγράφῳ ἀναφερομένων προσώπων, ὁ ἀναγνωριστέος χρόνος, τὸ ὕψος τῆς εἰσφορᾶς δι' ἕκαστον ἀναγνωριζόμενον μῆνα καὶ ὁ τρόπος ἐξοφλήσεως τῶν ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης ὑποχρεώσεών των, ρυθμίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἐκδιδομένης κατὰ τὰ ἐν παραγράφῳ 3 τοῦ ἑπομένου ἄρθρου ὁριζόμενα. Ἐν πάσῃ ὅμως περιπτώσει, παροχὴ τοῦ Εἰδικοῦ Λογαριασμοῦ δὲν χορηγεῖται εἰς τὰ περὶ ὧν ἡ παροῦσα παράγραφος πρόσωπα, ἐὰν προηγουμένως δὲν ἔχῃ ἐξοφληθῆ τὸ ἓν τρίτον (1/3) τῆς ὀφειλῆς ἐξ ἀναγνωρίσεως χρόνου ἀσφαλίσεως.

Ἄρθρον 34.

1. Πόροι τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον συνιστωμένου Εἰδικοῦ Λογαριασμοῦ Προσθέτων Παροχῶν, εἶναι:

α. Μηνιαία εἰσφορὰ τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀσφάλισιν αὐτοῦ, ὑπολογιζομένη εἰς ποσοστὸν ἐπὶ τοῦ ἑκάστοτε βασικοῦ μισθοῦ δημοσίου πολιτικοῦ ὑπαλλήλου ἐπὶ βαθμῷ 2ῳ, καὶ ὁριζομένη διὰ μὲν τοὺς ἐλευθέρως ἀσκοῦντας τὸ ἐπάγγελμα εἰς τρία ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (3%), διὰ δὲ τοὺς ἐμμίσθους εἰς ἓν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (1%). Διὰ τοὺς ἔχοντας χρόνον ἀσφαλίσεως μέχρι καὶ πέντε (5) ἐτῶν ἀπὸ τῆς λήψεως τοῦ πτυχίου των, ἡ μηνιαία εἰσφορὰ ὁρίζεται εἰς τὰ ἑξήκοντα ἑκατοστά, τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον εἰσφορᾶς.

β. Ποσοστὸν πεντήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (50%) τῶν κατὰ τὰ ἐδάφια ε, ιγ καὶ ιη τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Α.Ν. 2326/1940 ἐσόδων τοῦ Ταμείου.

γ. Ἐργοδοτικὴ εἰσφορὰ ὁριζομένη εἰς ποσοστὸν ἴσον πρὸς τὸ ἑκάστοτε ἰσχῦον διὰ τὸν Κλάδον Συντάξεων τοῦ Ι.Κ.Α., ὑπολογιζομένη ἐπὶ τοῦ βασικοῦ μισθοῦ δημοσίου πολιτικοῦ ὑπαλλήλου ἐπὶ βαθμῷ 2ῳ.

Ὑπόχρεα διὰ τὴν καταβολὴν τῆς ὡς ἄνω ἐργοδοτικῆς εἰσφορᾶς, εἶναι πάντα τὰ φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα τὰ ἀπασχολοῦντα ἠσφαλισμένους τοῦ Ταμείου μὴ ἔχοντας ἑτέραν ἀσφάλισιν διὰ κυρίαν σύνταξιν πλὴν τὴν τοῦ Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε. καὶ αἱ ἐπιχειρήσεις, ὡς καὶ τὰ νόμῳ ἐξομοιούμενα πρὸς τὸ Δημόσιον ἢ ἀπολαύοντα τῶν ἀτελειῶν ἢ προνομίων τούτου ἢ ἀποτελοῦντα δημοσίαν ἐπιχείρησιν λειτουργοῦσαν χάριν τοῦ δημοσίου συμφέροντος ὑπὸ οἱανδήποτε μορφήν, ἐξαιρουμένου τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου.

Ἡ ὡς ἄνω εἰσφορὰ ἀποδίδεται, ὁμοῦ μετὰ τῆς, κατὰ τὸ ἐδάφιον α τῆς παρούσης παραγράφου, κρατήσεως τοῦ ἠσφαλισμένου, ἐντὸς τοῦ ἑπομένου μηνὸς ἀφ' οὗ κατέστησαν ἀπαιτηταὶ αἱ ἀντίστοιχοι ἀποδοχαὶ ἢ ἀμοιβαί, συνυποβαλλομένων καὶ σχετικῶν ἀναλυτικῶν ὀνομαστικῶν καταστάσεων.

2. Ἐν περιπτώσει καθυστερήσεως καταβολῆς ἢ μὴ ἀποδόσεως εἰς τὸν Εἰδικὸν Λογαριασμὸν Προσθέτων Παροχῶν, εἰσφορᾶς τινος ἐκ τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ἀναφερομένων, ἐφαρμογὴν ἔχουν αἱ ἑκάστοτε ἰσχύουσαι διατάξεις τοῦ Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε., ὡς πρὸς τὰς προσθέτους ἐπιβαρύνσεις, τὴν ἀναπροσαρμογὴν τῶν ὀφειλομένων εἰσφορῶν καὶ τὴν δι' ἀναγκαστικῶν καὶ λοιπῶν μέτρων εἴσπραξιν αὐτῶν.

3. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἐκδιδομένων μετὰ γνώμην τοῦ Δ. Σ. τοῦ Ταμείου, θέλουν ὁρισθῆ τὰ τῆς κατανομῆς τῶν ἐσόδων μεταξὺ τῶν ἐπὶ μέρους λογαριασμῶν διὰ πρόσθετον μηνιαῖον βοήθημα, ἐφ' ἅπαξ παροχήν, ἔξοδα διοικήσεως καὶ ἀσφαλιστικὸν ἀποθεματικὸν κεφάλαιον ἐκ ποσοστοῦ 10% τοὐλάχιστον τῶν ἐτησίων ἐσόδων τοῦ Εἰδικοῦ Λογαριασμοῦ Προσθέτων Παροχῶν, τὰ τοῦ χρόνου ἐνάρξεως χορηγήσεως ἑκάστης τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον παροχῶν, αἱ προϋποθέσεις τὰς ὁποίας δέον νὰ πληροῦν τὰ ἀσφαλιζόμενα εἰς τὸν Εἰδικὸν Λογαριασμὸν Προσθέτων Παροχῶν, πρόσωπα, καὶ αἱ τοιαῦται τῆς ἀπονομῆς παροχῶν, ὁ κύκλος τῶν προστατευομένων προσώπων ὑπὸ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἢ συντάξει ἠσφαλισμένων καὶ τὸ δικαιούμενον ὑπ' αὐτῶν ποσοστὸν τῶν παροχῶν, τὸ ὕψος τῶν προβλεπομένων εἰσφορῶν καὶ παροχῶν, ὁ τρόπος ἀναγνωρίσεως καὶ ἐξαγορᾶς προϋπηρεσίας ὑπὸ ἠσφαλισμένων καὶ τῆς καταβολῆς τῶν ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης ὀφειλῶν καὶ προσθέτων ἐπιβαρύνσεων, οἱ λόγοι ἀναστολῆς, διακοπῆς ἢ ἀπωλείας τῶν παροχῶν, ὡς καὶ πᾶσα ἀναγκαία λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν τοῦ Εἰδικοῦ Λογαριασμοῦ.

4. Δ' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν ἐκδιδομένης μετὰ γνώμην τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου, δύνανται νὰ μεταφέρωνται πλεονάσματα τοῦ Εἰδικοῦ Λογαριασμοῦ Προσθέτων Παροχῶν, εἰς τὸν Κλάδον Ὑγείας τοῦ Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε.

Ἄρθρον 35.

1. Διὰ Προεδρικῶν Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε., ρυθμίζονται:

α. Τὰ τοῦ ὕψους, τῆς βεβαιώσεως, τῆς εἰσπράξεως καὶ τῶν συνεπειῶν καθυστερήσεως καταβολῆς τῶν εἰσφορῶν, τὰ τῶν προϋποθέσεων, τῆς ἐκτάσεως, τοῦ ὕψους καὶ τῆς διαδικασίας χορηγήσεως τῶν παροχῶν, οἱ λόγοι ἐκπτώσεως, ἀναστολῆς καὶ διακοπῆς τῶν παροχῶν, τὸ ὕψος τοῦ ἀνωτάτου ὁρίου συντάξεως καὶ τῶν λοιπῶν παροχῶν, τὰ τοῦ χρόνου ἐνάρξεως καὶ λήξεως τῶν δικαιωμάτων καὶ τὰ τῆς παραγραφῆς ἀξιώσεων ἐπὶ τὰς παροχάς, ὡς καὶ οἱ ὅροι καὶ προϋποθέσεις συνταξιοδοτήσεως ἢ ἀπονομῆς καὶ ἐπεκτάσεως πάσης ἑτέρας παροχῆς, τὰ τῆς ἀναγνωρίσεως καὶ ἐξαγορᾶς χρόνου ἐπαγγελματικῆς ἀπασχολήσεως, ὡς καὶ τὰ τῆς παρακολουθήσεως καὶ τοῦ ἐλέγχου τῶν ὑποχρέων πρὸς ἀπόδοσιν παντὸς πόρου τοῦ Ταμείου.

β. Πᾶσα ἑτέρα λεπτομέρεια ἀναγκαία διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς παρούσης παραγράφου καὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν τοῦ Ταμείου.

2. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἐκδιδομένων μετὰ γνώμην τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου, δύναται νὰ ὁρίζηται ἡ κατανομὴ εἰς ποσοστὸν ἐπὶ τοῖς ἑκατόν, τῶν ἐξόδων διοικήσεως τοῦ Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε., μεταξὺ τῶν κλάδων Συντάξεων, Ὑγείας καὶ Εἰδικοῦ Λογαριασμοῦ Προσθέτων Παροχῶν.

3. Διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, μετὰ γνώμην τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου, δύνανται νὰ κωδικοποιηθοῦν αἱ διατάξεις τοῦ Α.Ν. 2326/1940 καὶ παντὸς ἑτέρου Νόμου ἀφορῶντος ἀμέσως ἢ ἐμμέσως τὸ Ταμεῖον, ὡς καὶ τῶν εἰς ἐκτέλεσιν τούτων ἐκδοθέντων Διαταγμάτων ἢ Ὑπουργικῶν Ἀποφάσεων, ὡς αὗται ἔχουν τροποποιηθῆ μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ ὡς ἄνω Διατάγματος, ἐπιτρεπομένης τῆς μεταβολῆς τῆς σειρᾶς τῶν ἄρθρων, παραγράφων καὶ ἐδαφίων αὐτῶν ἢ τῆς συγχωνεύσεώς των, ἄνευ μεταβολῆς τῆς ἐννοίας.

Ἄρθρον 36.

1. Ὅπου ἐν τῷ παρόντι νόμῳ, διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν εἰσφορῶν ἠσφαλισμένου καὶ ἐργοδότου ἀναφέρεται βασικὸς μισθὸς δημοσίου πολιτικοῦ ὑπαλλήλου, κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος, νοεῖται ὁ βασικὸς μισθὸς τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1979 ὁ καθορισθεὶς ὑπὸ τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. 754/1978 «περὶ ρυθμίσεως τῶν ἀποδοχῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων Πολιτικῶν καὶ Στρατιωτικῶν, τῶν ὑπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ., ὡς καὶ ἄλλων τινῶν συναφῶν διατάξεων», μετὰ δὲ τὴν 1.1.1979 ὁ ἑκάστοτε ἰσχύων.

2. Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου καταργεῖται ἡ παράγραφος 7 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Α.Ν. 2326/1940, τὰ ἄρθρα 4, 18 καὶ 29 τοῦ ἀπὸ 20—11/4.12.1940 Β. Δ/τος, ὡς καὶ πᾶσα ἑτέρα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 37.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μεθεπομένου τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, μηνός, ἐκτὸς ἐὰν ἄλλως ὁρίζεται ἐν αὐτῷ.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Μαΐου 1979

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ	ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΚΩΝΣΤ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ	**ΚΩΝΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ**
ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ	ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ
ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΔΟΞΙΑΔΗΣ	**ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΖΑΡΝΤΙΝΙΔΗΣ**

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Μαΐου 1979

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ

Η ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ:

Ἡ ἐτήσια συνδρομὴ τῆς Ἐφημερίδας τῆς Κυβερνήσεως, ἡ τιμὴ τῶν φύλλων της ποὺ πουλιοῦνται τμηματικὰ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καθορίσθηκαν ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1979 ὡς ἀκολούθως:

Α' ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

1. Γιὰ τὸ Τεῦχος Α'	Δραχ.	600
2. » » » Β'	»	700
3. » » » Γ'	»	500
4. » » » Δ'	»	1.000
5. » » » Νομικῶν Προσώπων Δ.Δ. κ.λπ.	»	500
6. » » » Παράρτημα	»	300
7. » » » Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν κ.λπ.	»	3.000
8. » » Δελτίο Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας	»	200
9. Γιὰ ὅλα τὰ τεύχη καὶ τὸ Δ.Ε.Β.Ι.	»	6.000

Οἱ Δῆμοι καὶ οἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουν τὸ 1/2 τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν.

Ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ἀναλογοῦν τὰ ἑξῆς ποσά:

1. Γιὰ τὸ Τεῦχος Α'	Δραχ.	30
2. » » » Β'	»	35
3. » » » Γ'	»	25
4. » » » Δ'	»	50
5. » » » Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου κ.λπ.	»	25
6. » » » Παράρτημα	»	15
7. » » » Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν κ.λπ.	»	150
8. » » Δελτίο Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἰδιοκτησίας	»	10
9. Γιὰ ὅλα τὰ τεύχη	»	300

Β'. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

Ἡ τιμὴ πωλήσεως κάθε φύλλου, μέχρις 8 σελ., εἶναι 3 δρχ., ἀπὸ 9 ὡς 40 σελ. 8 δρχ., ἀπὸ 41 ὡς 80 σελ. 15 δρχ., ἀπὸ 81 σελ. καὶ ἄνω ἡ τιμὴ πωλήσεως κάθε φύλλου προσαυξάνεται κατὰ 15 δρχ. ἀνὰ 80 σελίδες.

Γ'. ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

I. Στὸ τεῦχος Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ Ἑταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης:

Α' Δημοσιεύματα Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν:

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων	Δραχ.	400
2. Τῶν καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	10.000
3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	2.000
4. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων σὲ γενικὲς συνελεύσεις, τῶν κατὰ τὸ ἄρθρο 32 τοῦ Ν. 3221/24 γνωστοποιήσεων, τῶν ἀνακοινώσεων, ποὺ προβλέπονται ἀπὸ τὸ ἄρθρο 59 παρ. 3 τοῦ Ν.Δ. 400/70 «περὶ Ἀλλοδαπῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν» καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΕΛΤΑ, ποὺ ἀναφέρονται σὲ προσωρινὲς διατάξεις	»	1.000
5. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	4.000
6. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν Τραπεζικῶν Ἑταιρειῶν	»	1.000
7. Τῶν ἀποφάσεων «περὶ ἐγκρίσεως τιμολογίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν»	»	600
8. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων «περὶ παροχῆς ἀδείας ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν», τῶν ἐκθέσεων περιουσιακῶν στοιχείων Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν γενικά, καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Δ.Σ. τοῦ ΕΛΤΑ, μὲ τὶς ὁποῖες ἐγκρίνονται καὶ δημοσιεύονται οἱ κανονισμοὶ αὐτοῦ	»	4.000
9. Τῶν ἀποφάσεων «περὶ παροχῆς πληρεξουσιότητος πρὸς ἀντιπροσώπευσιν ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαπῶν Ἑταιρειῶν» καὶ τῶν ἀποφάσεων «περὶ μεταβιβάσεως τοῦ χαρτοφυλακίου Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 59 παρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 400/70»	»	2.000
10. Τῶν ἀποφάσεων «περὶ συγχωνεύσεως Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν»	»	10.000
11. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Χρηματιστηρίου «περὶ εἰσαγωγῆς χρεωγράφων εἰς τὸ Χρηματιστήριον πρὸς διαπραγμάτευσιν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 3 Α.Ν. 148/67»	Δραχ.	1.000
12. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς κεφαλαιαγορᾶς «περὶ διαγραφῆς χρεωγράφων ἐκ τοῦ Χρηματιστηρίου, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 4 Α.Ν. 148/1967»	»	1.000

Β'. Δημοσιεύματα Ἑταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης:

1. Τῶν καταστατικῶν	»	1.000
2. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν	»	400
3. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων	»	200
4. Τῶν ἰσολογισμῶν	»	1.000
5. Τῶν ἐκθέσεων ἐκτιμήσεως περιουσιακῶν στοιχείων	»	1.000

Γ'. Δημοσιεύματα Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν - Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων καὶ Φιλανθρωπικῶν Σωματείων:

1. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων «περὶ χορηγήσεως ἀδείας λειτουργίας Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν - Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων»	»	1.000
2. Τῶν Ἰσολογισμῶν τῶν ἀνωτέρω Συνεταιρισμῶν, Ταμείων καὶ Σωματείων	»	1.000
II. Στὸ Τέταρτο τεῦχος τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων	»	400

Τὸ ποσοστὸ ἐπὶ τῶν τελῶν δημοσιεύσεων στὸ Τεῦχος Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ Ἑταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης, ποὺ πρέπει νὰ καταβάλλεται ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ), ὁρίσθηκε γενικὰ σὲ 5 ο/ο.

Δ'. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

1. Οἱ συνδρομὲς τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται στὰ Δημόσια Ταμεῖα ἔναντι ἀποδεικτικοῦ εἰσπράξεως, τὸ ὁποῖο φροντίζει ὁ ἐνδιαφερόμενος νὰ τὸ στείλει στὴ Γενικὴ Δ/νση τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

2. Οἱ συνδρομὲς τοῦ ἐξωτερικοῦ εἶναι δυνατὸ νὰ στέλνονται καὶ σὲ ἀνάλογο συνάλλαγμα μὲ ἐπιταγὴ ἐπ' ὀνόματι τοῦ Διευθυντῆ τῶν Διοικητικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑποθέσεων τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

3. Τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστὸ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν καὶ τελῶν δημοσιεύσεων καταβάλλεται ὡς ἑξῆς:

α) στὴν Ἀθήνα: στὸ Ταμεῖο τοῦ ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου),

β) στὶς ὑπόλοιπες πόλεις τοῦ Κράτους: στὰ Δημόσια Ταμεῖα καὶ ἀποδίδεται στὸ ΤΑΠΕΤ σύμφωνα μὲ τὶς 192378/3639/1947(RONEO 185) καὶ 178048/5321/31.7.65 (RONEO 139) ἐγκύκλιες διαταγὲς τοῦ Γ.Λ.Κ.,

γ) στὶς περιπτώσεις συνδρομῶν ἐξωτερικοῦ: ὅταν ἡ ἀποστολή τους γίνεται μὲ ἐπιταγὲς μαζὶ μ' αὐτὲς στέλνεται καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστό.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς
ΑΘΑΝ. ΠΑΝ. ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ